IAPC ALBERTA CHRONICLE

A bilingual E-Magazine with versatile outlook
Issue No. 01 - May 2020

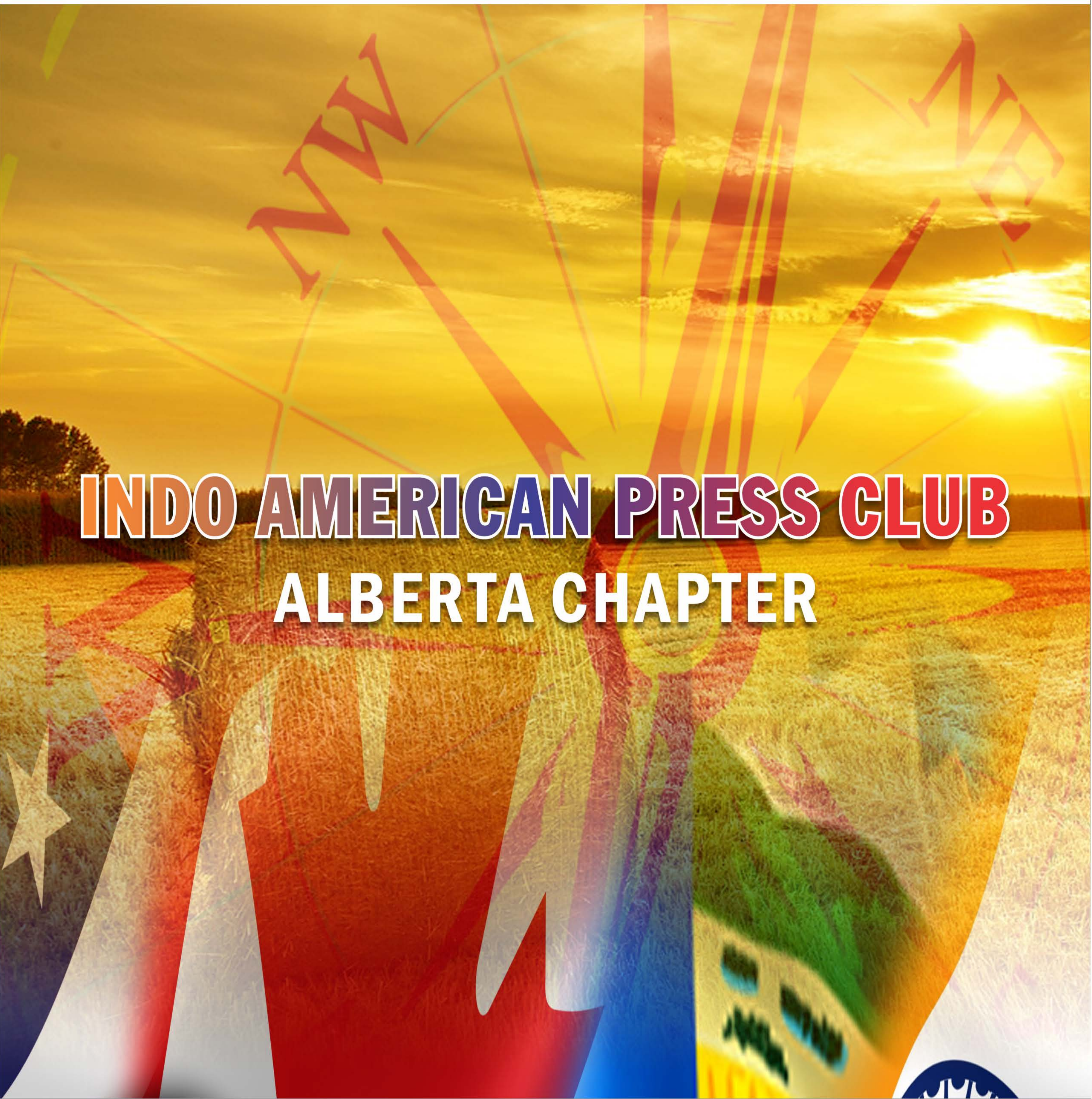

From the Chief Editor

I am greatly honored to be entrusted as Chief Editor for the E-Magazine 'IAPC ALBERTA CHRONICLE'. It is with great excitement that I shoulder this mantle and serve as the steward of this journal for some time. The mission of this E-Magazine is to give you an effective platform to develop and express your creative urges to the world. I hope this E-Magazine would make the boundaries of the world closer as we are nested with a tragic pandemic Covid-19.

I express deep gratitude to Indo American Press Club, its Leaders, office bearers and all other dignitaries for giving us an opportunity to work under your esteemed direction and guidance to nudging us towards your visions.

I am grateful to Dr. Mathew Joys, Vice Chairman IAPC, for his outstanding guidance, suggesting the name of the E-Magazine 'IAPC Alberta Chronicle' and making the inaugural edition abundant in contents. I extend my sincere thanks to Mr. Joseph John, President of IAPC Alberta Chapter for his real effort in making this E-Magazine a reality. I would also like to put on record my appreciation of the team spirit shown by the executive members of the Indo-American Press Club Alberta Chapter and the editorial team in bringing out the inaugural issue in record time.

As Covid-19 is in its most virulent form and bringing up the whole world in a tragical calamity, let's obeisant before their heroic efforts to our Health Care Professionals, National Leaders and others who are volunteers trying to mitigate the repercussions of the crisis.

With deep remorse and sympathy, this inaugural edition is a tribute to all suffered, survived and or still helping to survive the unseen Covid Pandemic. We will overcome the disaster, definitely!

Rijesh Peter
Chief Editor
IAPC ALBERTA CHRONICLE

IAPC ALBERTA CHRONICLE

Chief Editor
Rijesh Peter

Editorial Assistants
Dr. Mathew joys
Joseph John
Dr. PV Baiju
Dr. Aann Abraham
Joby C. Abraham
Stalin Bavakkatt
Sreekumar Chandrasekhar

Art Direction/Layout
Rijesh Peter

Cover Design
Renjith Senan

Produced & Published by
Indo American Press Club
P.O. Box #232, East Meadow,
New York - 11554

www.indoamericanpressclub.com

IAPC Alberta Chronicle is a publication of the (IAPC) Alberta Chapter on behalf of Indo American Press Club. We do not endorse the use of information contained in this document to be used for soliciting business, professional services and/or mass marketing advertisers.

Articles published in this E-Magazine are exclusively the views of the authors. Neither the editor or the publisher are responsible or liable for the contents, objectives or opinions of the articles in any form.

All images and advertisements as seen in this E-Magazine are created exclusively for the purpose of use in this publication only. All rights reserved.

CONTENTS

LOCKDOWN REVIEW 18
The positive results of Coronavirus Lockdown on the environment

WHY WE STARTED IAPC 16
IAPC was formed with the lofty goal of realizing a long-felt need to bring together the media groups and...

കൂടെ പഠിച്ച പൊടിമീശക്കാരൻ 24
ഇനി നീ എന്നും എന്റെ ഹൃദയത്തിൽ ജീവിക്കും, ഗുഡ് ബൈ, പൊടിമീശക്കാരാ.

വർണ്ണക്കുടകൾ 28
ലോകത്തിൽ നാം കണ്ടുമുട്ടുന്ന എല്ലാവർക്കും നമ്മളോട് ഒരു കഥ പറയാനുണ്ടാവുമെന്ന് എനിക്ക് തോന്നിത്തുടങ്ങിയത് കാനഡയിൽ...

CO – പ്രണയ കാലം 33
കാനനാസ്കിസിലെ റോക്കി മൗണ്ടനിൽ ഏകാന്തമായി നടത്തിയ പർവ്വതാരോഹണങ്ങളിലും നീലാഞ്ജനം പോലെയുള്ള ബ്രിട്ടീഷ് കൊളംബിയയിലെ...

കൊറോണ കാലത്തിനു ശേഷം: വിഷാദ രോഗവും മാനസിക സങ്കർഷവും 36

കാൽഗരിയിലെ മേരിയും പെട്ടിയിലെസാരിയും 39

കോറോണകാലത്തു കാനഡയിലിരിന്നു കേരളത്തെ സ്വപ്നം കാണുമ്പോൾ 41

MESSAGE

President, IAPC Alberta Chapter

Dear IAPC Chapter members, friends, and well-wishers,

IAPC-ALBERTA CHRONICLE e-book is our humble effort to encourage our chapter members and well-wishers to develop their creativity and talent, especially during this lockdown period due to COVID-19 Pandemic.

WE ARE DEDICATIING OUR IAPC-ALBERTA CHRONICLE INAGURAL ISSUE TO THE HEALTHCARE WORKERS, WHO ARE THE FRONTLINE SOLDIERS AGAINST COVID-19 PANDEMIC.

I am expressing my sincere thanks to the Chief Editor, Mr. Rijesh Peter, editorial members, and the well-wishers, whoever worked hard and supported to get this E-Magazine a reality and a huge success.

Also, my heartfelt thanks to Dr. Joseph M. Chalil, (Chairman), Dr. S.S. Lal (President), Dr. Mathew Joys (Vice Chairman), Ginsmon P Zacharia (Founder Chairman), Mathewkutty Easow, Thampanoor Mohan, and Ashly Joseph for their valuable advice and guidance to promote this endeavor.

Thanks

Joseph John

President, IAPC Alberta Chapter

MESSAGE

Chairman, Board of Directors, IAPC

Congratulations to Alberta IAPC chapter President Joseph John, Vice Presidents Binoj Menon Kuruvayill & Reviraj Raveendran, and the entire team for publishing the first E-Magazine on "Surviving Corona Days".

As we know, members of the Indian community in Canada & the USA are bearing the brunt of this pandemic because of our disproportionate share of the population in the Healthcare field. Not a day goes by without hearing about many of them getting infected with Coronavirus, and several of them fighting for their lives. This pandemic is hitting close to home for me and my colleagues.

Let us hope this E-Magazine becomes an example for other chapters and national IAPC.

Wishing you all the best!

Dr. Joseph M. Chalil, MD, MBA, FACHE

Chairman, Indo American Press Club

2034032006 | DrChalil@gmail.com

www.indoamericanpressclub.com

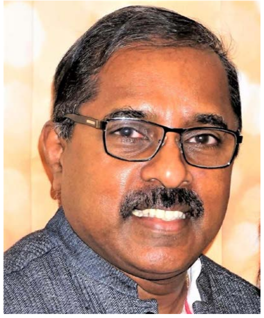

MESSAGE

President, IAPC

Dear friends,

It's really great that IAPC Alberta Chapter is launching this E-Magazine with a timely theme of "surviving Corona days". Yes, survival has become a serious question more than ever before. All these years, we were worried about the morbidities that we would encounter as we grow older. We thought we could sail smoothly by leading a seemingly careful life. Close interactions and fellowships would make our lives happier and more meaningful, we believed. But, Covid-19 has forced us to suddenly take a U-turn. The disease has changed all the ground rules and questioned even the cultural practices that we have acquired in generations.

We are now learning to stay at home to protect ourselves from a tiny virus that can be seen only by using an electron microscope. Social distancing has become a social norm. Important meetings have been shifted to online media. We have entered a new and strange road in our journey that would have more uncertainties in stock for us. Nevertheless, we have come out of our initial shock. We are optimistic now. We remember the successful wars that we fought against many viruses in the past. We have eradicated smallpox virus. We have been successful in fighting HIV.

We will survive this disease and bid goodbye to the Corona days too. Dissemination of information is an important tool in any fight. Let's hope this E-Magazine will serve that purpose. **Wishing you all success in this new venture!**

Dr. S.S. Lal
2009 Westwood Forest Drive
Vienna, Virginia 22182
USA Phone: +1 202 304 9926
Skype: drsslal. Blog: http://drsslal.blogspot.com/
Tweet@drsslal

MESSAGE

Vice Chairman, Board of Directors, IAPC

CONGRATULATIONS ALBERTA TEAM!

The corona virus has changed our world in a matter of weeks and possibly forever. Our immediate challenge is to defeat this new vicious enemy. While the whole world is striving with insights and perspectives on some of the challenges, we are all facing in navigating the new realities of the Covid -19 pandemic. Then we need to start thinking about life after it retreats. Many of us say that the world will never be the same.

This is the least we could do now as a first step toward a new consciousness, a new platform, singularly focused to express our literary talents and media expertise, to be the mirror of the community and the people who shape it.

As media related writers, for a simple change, we initiated to develop strategies, make preparations, plan and create this E-Magazine "IAPC ALBERTA CHRONICLE", your efforts are applaudable and commendable. Of course our Chronicle helps us to upload daily news, your stories and outlook by print and visual media.

This is a venture we will remember for the rest of our lives: as we are living among looming uncertainties. Here is hoping that world is a better and healthier one, when we overcome the disaster.

Since this first edition is released with an underlying message of resilience and hope: it is your own MOTIVATION- Best wishes to all who spent time and resources to deliver this in style.

Dr. Mathew Joys
Vice Chairman, IAPC, Las Vegas
mattjoys@gmail,com

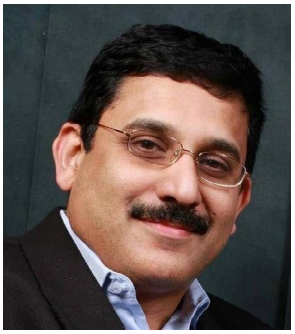

MESSAGE

Founder Chairman, IAPC

Dear Alberta Chapter members,

Congratulations, IAPC Team Alberta!

I am very happy to know that it's in a grand manner that our Alberta chapter is publishing an E-Magazine.

"A picture is better than thousand words"...

We, the members of the Indo-American Press Club, believe that Indian-North American journalists around the country should promote the values and culture of our homeland and it should be reflected in the E-Magazine. The Indo-American Press Club is a vibrant organization, upholding and promoting the noblest ideals of journalism in the US and Canada, and it is heartening to know that the Alberta Chapter is charting a new course by extending its area of activity to social and community concerns.

Best regards,

Ginsmon P Zacharia
Founder Chairman IAPC
Chief Operating Officer
Forsythe Media Group, LLC
95 Broadway, # 2
Hicksville, NY 11801
(M) 516.776.7061

MESSAGE

Secretary, Board of Directors, IAPC

Dear IAPC Alberta Team Members,

I am very happy to hear that IAPC Alberta Chapter Team (our latest Chapter) is taking initiative to publish an E-MAGAZINE at this pandemic time.

It is a very good initiative and effort by the media members and I appreciate Alberta Team for this venture.

This E-Magazine will be effective to communicate with IAPC members especially when we are passing through a pandemic situation.

Hope this Newsletter will be supported by all members from other chapters of IAPC.

Let this be a torchbearer to the journalists and media persons who are committed to professionalism and well-being of the larger society.

The entire world is struggling to survive at this moment and fighting against COVID-19.

Let us show our support and integrity to the efforts of our Leaders, Health care workers and Law & Order officials and communicate true news to the community.

Best Wishes to Alberta IAPC team at this noble effort.

Thanks & Regards,

Mathewkutty Easow
Secretary, Board of Directors, IAPC

IAPC ALBERTA CHRONICLE EDITORIAL TEAM

Rijesh Peter
Chief Editor

Dr. Aann Abraham

Dr. P.V. Baiju

Joby C. Abraham

Sreekumar Chandrasekhar

Stalin A. Bavakkatt

Renjith Senan

IAPC

BOARD OF DIRECTORS

Dr. Joseph M. Chalil
Chairman

Dr. Mathew Joys
Vice Chairman

Kamlesh Mehta

Dr. Ajay Ghosh

Praveen Chopra

Mathewkutty Easo

Dr. P.V. Baiju

Thomas Mathew (Anil)

Ginsmon Zacharia

Korasan Varghese

Mini Nair

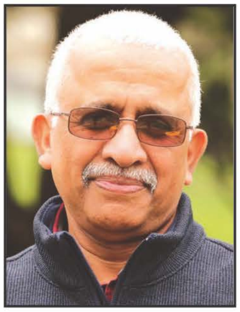

Thampanoor Mohan

IAPC ALBERTA CHAPTER EXECUTIVE MEMBERS

Joseph John
President

Binoj Menon
Vice President

Raviraj Raveendran
Vice President

Vivik Irumbuzhi
Secretary

Rijesh Peter
Joint Secretary

Dr. Aann Abraham
Treasurer

Shahitha Rafeek
Chair Person/Adv. Commt.

Jiji Padamadan
Member

Rajeev Chitrabhanu
Member

Thomas Pullukkattu
Member

Noble Augustine
Member

IAPC VANCOUVER CHAPTER OFFICE BEARERS

Manju Koruth
President

Anitha Naveen
Secretary

Neethu Sivaram
Treasurer

Shahida Meera Sahib
Vice President

Anitha Nair
Vice President

Jithin S Nath
Joint Secretary

IAPC TORONTO CHAPTER EXECUTIVE MEMBERS

Bince Mandapam
President

Leena Thomas Kappen
Vice President

Jaison Mundackal
Chairman

Swapna Joy
Secretary

Megha Subramanian
Joint Secretary

Jismon Kurian
Treasurer

Abhi Lenin
Member

Ajeesh Rajendran
Member

Gerald Joseph
Member

IAPC NIAGRA FALLS CHAPTER OFFICE BEARERS

Azad Jayan
President

Jose Jacob
Vice President

Tony Mathew
Secretary

Amal Thomas
Joint Secretary

Kavitha Pinto
Treasurer

Alwyn James
Joint Treasurer

WHY WE STARTED IAPC

IAPC WAS FORMED WITH THE LOFTY GOAL OF REALIZING A LONG-FELT NEED TO BRING TOGETHER THE MEDIA GROUPS AND THE INDIAN AMERICAN MEDIA PERSONS ACROSS THE NORTH AMERICA UNDER ONE UMBRELLA TO WORK TOGETHER AND SUPPORT ONE ANOTHER, AND THUS GIVING THEM A POWERFUL VOICE IN THE MEDIA WORLD AND THE LARGER SOCIETY.

We, the people of Indian origin constitute over 1 % of the total population in the United States. However, the achievements and the impact we have made in this adopted land of ours is remarkable. Indian Americans are doing an outstanding job working in important positions across the nation. In public administration, academics, healthcare, technology, business and media, several of them hold important positions. Many are in US Congress and the White House, helping shape the na-tional agenda. Our homeland India is known to have a vibrant, active and free media, which plays a very vital role in the functioning and growth of the largest democracy in the world. And we recognize that as members of the media we have an important role to play in our adopted land.

We are aware of our call to be a source of effective communication around the world. We as members of the media realize that we have a role to play in shaping our world to be a just and equitable place where everyone enjoys freedom and liberty. We as individuals and corporations that represent the media world, consisting of print, visual, electronic and online, realize that we have a greater role to play. We have been working in this field for decades and often stand alone in a large media world. As individual members of the media, our voice is often drowned in the very large world of multi-media. We lack a collective voice to raise our voice, to pool our talents together and work as a cohesive group to reflect and respond to the happenings in a fast-paced world accurately and adequately.

The Indo- American Press Club (IAPC), formed to fill this vacuum, is committed to strive to be a common platform to raise the voice and explore the possibilities of helping shape the world to be a world that is fair, just and equitable for today and future generations. IAPC is committed to working towards maintaining the dignity we as media persons deserve. IAPC has emerged with the purpose to foster closer bond, cooperation among an extensive national network of journalists with professionalism and commitment towards community. IAPC members are committed to working towards enhancing the standard and working conditions for journalists, while striving to work towards greater co-operation among journalists working across the nation, and thus “be the voice of the community of journalists.” IAPC is committed to offer educational opportunities for its members in India and abroad with a view to enhance their skills and proficiency in this modern and digitalized world, which help journalists to seek and find opportunities in mainstream media, thus enhancing their own voice.

IAPC was formed with the lofty goal of realizing a long-felt need to bring together the media groups and the Indian American media persons across the United States under one umbrella to work together and support one another, and thus giving them a power-ful voice in the media world and the larger society. IAPC members are dedicated to fulfill the vision of enhancing their own journalistic skills while striving to help fellow journalists and future generations to work towards the common cause of enhancing the well-being and efficiency of all peoples of the world.

Preamble

We, the members of the Indo-American Press Club believe that the Indo-American journalists nationwide should bind themselves together in an effort to increase employment in the media, to increase the number of Indian Americans in management positions, to encourage and educate young Indian Americans interested in pursuing a journalism career, to monitor and sensitize all media to social justice, to enact and establish these objectives for the governance of our members. Indo-American Press Club is a syndicate of print and electronic media journalists of Indian origin working in the United States. IAPC has been formed with the objective of enhancing the standard and working conditions of journalists.

We strive to work towards greater co-operation among journalists working across the nation. IAPC is committed to offering educational opportunities for its members with a view to enhance their skills and proficiency in this modern world.

IAPC is committed to serving the larger humanity by encouraging young people to consider journalism and offering training and support. IAPC is committed to promoting unbiased and accurate news coverage of all events with fairness and objectivity.

We will serve as a hub from which partnership and nonpartnership organisations, including the mainstream media, can take content with a view for publication.

We will adhere to the code of conduct for journalists and the organizations they represent in accordance with high professional standards.

We will work towards preserving the freedom of the Press by adjudicating the just concerns against and by the press for violation of ethics and freedom of the press. Will work towards enabling our member organizations maintain their independence and impartiality.

By maintaining high standards, we will be able to offer accreditation to media outlets and journalists of Indian origin. We will be the standard bearers of media ethics and accuracy. By joining hands with member organizations, help and support marketing efforts with private and public undertakings including the Governments of the US and India.

Will promote effective journalism and honor those adhering to highest standards of journalism by honoring media persons and organizations with annual awards.

Will recognize and honor eminent Indians in media in North America.●

Little Kidz, Big Adviz!

IAPC VANCOUVER CHAPTER ന്റെ സജീവാംഗമായ Jayaram Sthanumalayan, TORONTO base Nimal Raj മായി ഒത്തുചേർന്നാൽ അത്ഭുതങ്ങൾ സൃഷ്ടിക്കാനാവുമെന്ന് മുമ്പ് തെളിയിച്ച വിജയകരമായ ഒരു ഷോർട്ട് ഫിലിം ആയിരുന്നു “മഞ്ഞു പോലെ ഒരു സ്വപ്നം”. കോവിഡ് മഹാമാരിയുടെ സംഹാര താണ്ഡവത്തിനെതിരേ അതേ ജോഡികൾ വീണ്ടും കൈകോർത്തതിന്റെ സർഗാത്മകത ഇതാ പതിമൂന്നു മിനിറ്റുകളിൽ ആസ്വാദനത്തിനായി അനുവാചക സമക്ഷം സ്നേഹപൂർവം സമർപ്പിക്കുന്നു. ലോകത്തിന്റെ വിവിധ കോണുകളിലിരുന്ന് കൊണ്ട് നമ്മുടെ കുഞ്ഞുങ്ങൾ അവരുടെ സ്വന്തം ഭാഷയിൽ കൊറോണയെ എങ്ങനെ പ്രതിരോധിക്കാമെന്നും, ഈ കൊറോണകാലം ബോറടിയില്ലാതെ എങ്ങനെ രസകരമായി ചിലവഴിക്കാമെന്നും പറയുന്ന മനോഹരമായ ഒരു വീഡിയോ.

Direction
Jayaram Sthanumalayan

Click the link to watch video
https://youtu.be/Ww4Rk59VJQ8

The Positive Results of **CORONAVIRUS LOCKDOWN** on the Environment

- Noble Augustine

IN VENICE, CELEBRATED FOR ITS WINDING CANALS, WATER QUALITY SEEMS TO HAVE IMPROVED IN THE MIDST OF ITALY'S EXTRAORDINARY CORONAVIRUS LOCKDOWN.

From cleaner air to freed wildlife, coronavirus lockdowns across the world seem to have had diverse positive effects on the environment.

Present day life as we know in all probability has generally been put on pause with millions of us cooped up indoors as governments attempt to decrease the spread of the Covid-19 pandemic.

In any case, outside, the normal world has kept thundering on, and even offered hints of profiting by our absence.

Below, we investigate a portion of the popular effects of coronavirus lockdowns on our environment.

The Himalayas are visible in Northern India *(@parasrishi / Twitter)*

THE PHOTOGRAPHS, RELEASED BY THE EUROPEAN SPACE AGENCY, SHOW THE CHANGING THICKNESS OF THE RUINOUS GAS - WHICH IS TRANSMITTED WHEN NON-FEASIBLE FORCE SOURCES ARE DUPLICATED.

1. Cleaner air and increased visibility

Cleaner air has been without a doubt the most indisputable positive outcome of the lockdowns on the earth.

Inhabitants in Northern India are seeing the view of the Himalayan mountain range for the first time in their lives, because of the drop in air pollution caused by the country's coronavirus lockdown. (1)

Those living in Jalandhar in northern Punjab have sharing photos of the mountains from housetops and void avenues, amazed by the view which has been covered by contamination for a long time.

In fact, in cities all over the world have seen pollution levels plunge as individuals have spent less time in vehicles, workplaces and factories and more time at home.

Reductions in particulate issue and nitrogen dioxide have been taken a crack at zones all through the UK, with London and two or three other basic urban areas all record a plunge inside observing the perilous substances. (2)

Elsewhere in Europe, urban zones including Paris, Madrid and Milan have all watched a reducing in conventional degrees of nitrogen dioxide from March 14-25, separated and a practically identi-

cal period a year back, as showed by new satellite pictures. (3)

The photographs, released by the European Space Agency, show the changing thickness of the ruinous gas - which is transmitted when non-feasible force sources are duplicated.

While in China, where the Covid-19 pandemic began, carbon spreads fell by around 25 percent over a four-week time designation near the start of this current year as specialists made sure about present day workplaces and individuals were encouraged to remain at home, as appeared by an assessment achieved for the climate website Carbon Brief. (4)

By then, with aviation coming to a standstill and a millions of commutes no longer taking place all over the world, emission patterns in many countries would seem to follow the same decreasing trend.

2. Improved Water Quality

In Venice, celebrated for its winding canals, water quality seems to have improved in the midst of Italy's extraordinary coronavirus lockdown. (5)

Inhabitants in the city have said the waterways are benefitting by the lack of usual boat traffic welcomed on by the swarms of sightseers who visit every year.

THE CHANGE HAS MOST LIKELY OFFERED LOCALS CLEAR VIEWS FROM SHORES OF LITTLE FISH, CRABS AND DISTINCTIVE VEGETATION – SIGHTS OFTEN DARKENED BY DISCOVERED BUSY BOATING TRAFFIC IN THE LAGOON.

Discharged of the standard gathering of speedboat cabs, transport and vacationer canal boats which stop up the canals, there has reportedly been a sharp uptick in the clearness of the water.

The improvement is acknowledged to be related with a reduced extent of dregs darkening the waterways, with the decreasing in water traffic meaning the muddled course floors are no longer being churned up.

A herd of goats take advantage of quiet streets in Llandudno, north Wales @ *AndrewStuart via PA*

The change has in the meantime most likely offered locals clear views from shores of little fish, crabs and distinctive vegetation – sights often darkened by discovered busy boating traffic in the Lagoon.

Gloria Beggiato, a local inn proprietor, recently told the press "nature has returned and is taking back the possession of the city".

"Truly, we would all like Venice to remain like this for a long time," Beggiato said. "In any case, we need, and predict, the presence of tourists, in any case possibly not the 20 million reliably that we have had to cope with". "I honestly believe we should take the opportunity of this lockdown to reflect and see how we can be more organized in the future to find a balance between the city and tourism."

3. Freed Wildlife

As in Venice, wildlife elsewhere has also recognized the open door introduced by our wide nonattendance from country streets and downtown zones to wander out and inquire about. While there have been a gigantic get-together of now revealed fake stories about animals' activities during Covid-19 lockdowns, there have additionally been a lot of occasions of animals over the world seem to have emboldened, and maybe genuinely confused, by our ongoing lack of activity. From a swarm of ambushing goats taking over a Welsh ocean side town to deer in a Japanese city wandering the lanes looking for food, the move in practices has gone between the stunning and unquestionably interesting. (6)

A puma walks along a street in Santiago, Chile, @ *Straight Times*

In Barcelona, Spain, boars have been spotted along the city's reliably clamoring roads, snuffling and circumventing where vehicles once bumped for a position.

ACROSS THE WORLD, THE LOCKDOWNS MAY SIMPLY BE GIVING US HOW RAPIDLY THE NATURAL WORLD AROUND US CAN ADAPT AND THRIVE IN OUR ABSENCE WHEN GIVEN SOME SPACE. OR ON THE OTHER HAND TO PUT IT OUT PLAINLY, WHEN WE MOVE OUT, NATURE CAN MOVE IN.

By then in Chile's capital, Santiago, a wild puma was captured being found wandering around the city's deserted center during a night time curfew. It is thought that the animal may have ventured down into the capital from nearby surrounding hills.

"This is the living space they once had and that we've taken away from them," said Marcelo Giagnoni, the director of the agricultural and livestock service that took part in an operation to capture the puma alongside police and the national zoo.

In Northern America, Orcas have moreover plainly been encouraged to explore by people's temporary nonappearance, with locals reporting spotting the majestic whales in parts of a Vancouver fjord for the first time in decades.

The deer in Nara, Japan, have in the meantime been on the move because the park they inhabit has become devoid of tourists - and as a result, the food they are given by visitors and have become accustomed to relying on. Small herds venturing into the city have been spotted nibbling at flowers and plants.

In the UK, a tremendous get-together of animals likewise seems to have been freed by lockdown restrictions imposed on people. (7)

It's also thought wild flowers could bloom in their greatest number for years throughout the UK this summer because of councils cutting back on mowing services, according to research released by conservation charity Plantlife. (8)

Trevor Dines, Plantlife's Botanical Specialist said: "An unintended but understandable consequence of lockdown may be reduced mowing that has the potential to benefit wild plants and the bees, butterflies, birds, bats and bugs that depend on them for survival."

Across the world, the lockdowns may simply be giving us how rapidly the natural world around us can adapt and thrive in our absence when given some space. Or on the other hand to put it out plainly, when we move out, nature can move in.

References:

1. https://www.standard.co.uk/news/world/himalayas-india-air-pollution-clear-view-coronavirus-lockdown-a4413191.html
2. https://www.bbc.com/news/science-environment-52113695
3. https://www.esa.int/Applications/Observing_the_Earth/Copernicus/Sentinel-5P/Coronavirus_lockdown_leading_to_drop_in_pollution_across_Europe
4. https://www.carbonbrief.org/analysis-coronavirus-has-temporarily-reduced-chinas-co2-emissions-by-a-quarter
5. https://www.standard.co.uk/news/world/dolphins-venice-canals-coronavirus-lockdown-italy-a4390686.html
6. https://www.standard.co.uk/news/uk/goats-take-over-welsh-town-during-coronavirus-lockdown-a4402601.html
7. https://www.theguardian.com/environment/2020/mar/29/uk-wildlife-enjoys-humans-lockdown-but-concerns-raised-over-conservation?CMP=aff_1432&utm_content=Evening+Standard&awc=5795_1589053115_ae507e9ba5a2b752da44174039710481
8. https://www.standard.co.uk/news/uk/covid19-lockdown-boost-wildflowers-growth-summer-a4410986.html ●

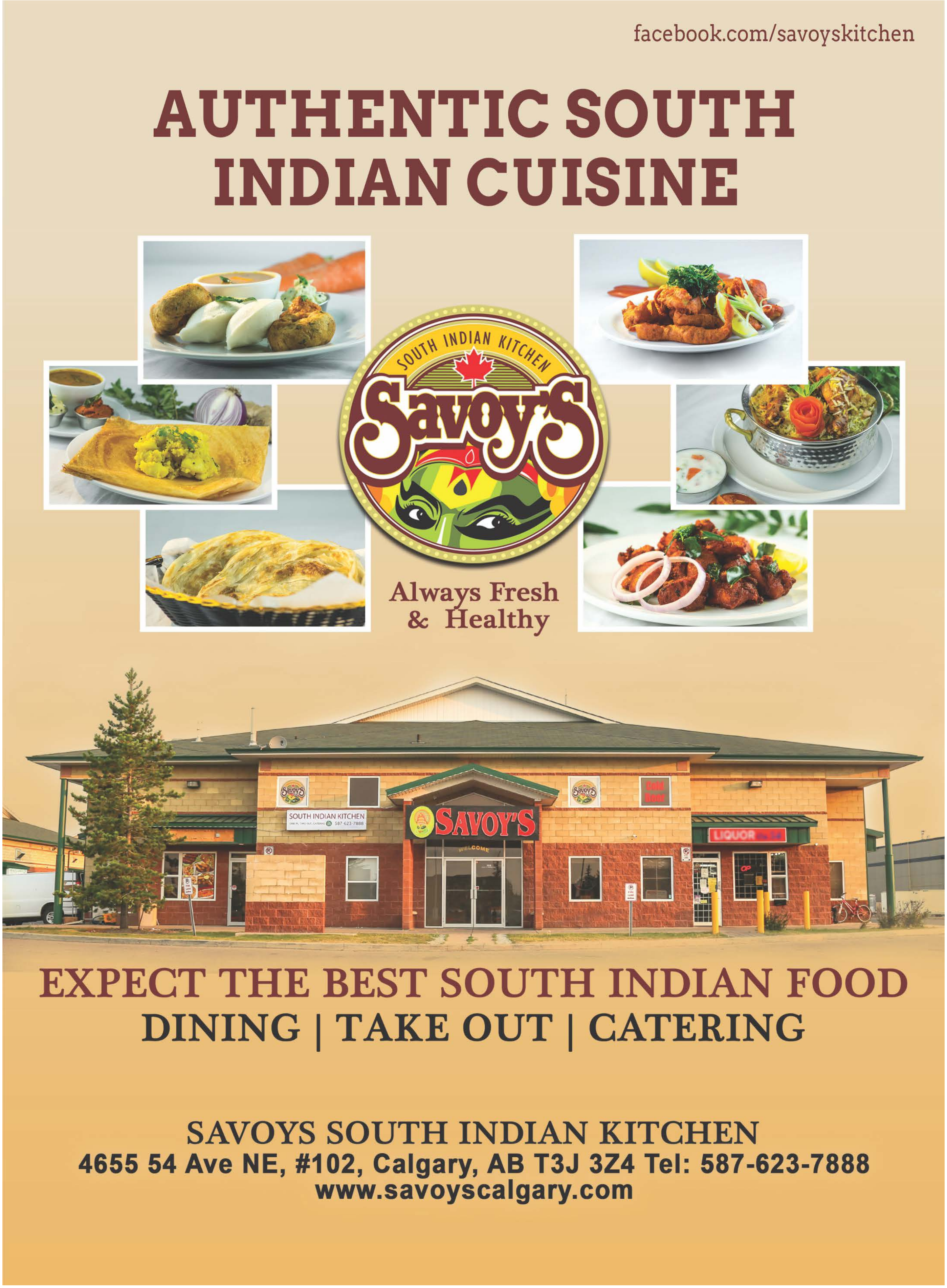
facebook.com/savoyskitchen
AUTHENTIC SOUTH INDIAN CUISINE
SOUTH INDIAN KITCHEN
Savoy's
Always Fresh & Healthy
EXPECT THE BEST SOUTH INDIAN FOOD
DINING | TAKE OUT | CATERING
SAVOYS SOUTH INDIAN KITCHEN
4655 54 Ave NE, #102, Calgary, AB T3J 3Z4 Tel: 587-623-7888
www.savoyscalgary.com

കൂടെ പഠിച്ച പൊടിമീശക്കാരൻ

"അങ്ങ് ദൂരെ ഉയർന്നുനിൽക്കുന്ന കാൽഗരി ടവറിനെ മൂടൽ മഞ്ഞിനിടയിലൂടെ നോക്കി നിൽക്കുമ്പോൾ നേരിയ ഏകാന്തതയുടെ വിഹ്വലത മനസ്സിനെ വേട്ടയാടാറുണ്ടായിരുന്നു."

- Dr. Mathew Joys

കാ

കാൽഗരിയിൽ പ്രഭാതങ്ങൾ വിരിയുന്നത് നനുത്ത കുളുർമയുള്ള സൂര്യരശ്മികൾ എന്റെ ബെഡ്റൂമിന്റെ കട്ടിയുള്ള നീലകർട്ടണുകളെ കീറിമുറിച്ചുകൊണ്ടാണെന്നു എന്നും ഓർക്കാറുണ്ട്. കട്ടിയുള്ള ഡ്രെയ്പുകൾ വകഞ്ഞുമാറ്റി വെറുതെ നോക്കി നിൽക്കാൻ സുഖമാണ്. കാണാവുന്നത്ര ദൂരെവരെ മഞ്ഞിന്റെ നേർത്ത പുതപ്പിനുള്ളിൽ നഗ്നയായി ഉറങ്ങിയെഴുന്നേൽക്കുന്ന നഗരസുന്ദരി. അങ്ങ് ദൂരെ ഉയർന്നുനിൽക്കുന്ന കാൽഗരി ടവറിനെ മൂടൽ മഞ്ഞിനിടയിലൂടെ നോക്കി നിൽക്കുമ്പോൾ നേരിയ ഏകാന്തതയുടെ വിഹ്വലത മനസ്സിനെ വേട്ടയാടാറുണ്ടായിരുന്നു. എങ്കിലും ശാന്തതയിൽ നിമഗ്ന മായ ഈ നോക്കിനിൽപ്പിൽ പലപ്പോഴും കൂട്ടിനായി ഓടിയെത്താറുള്ള ഗതകാലസ്മരണകൾ തഴുകിത്തലോടി സുപ്രഭാതങ്ങളെ ആസ്വാദ്യകരമാക്കിയിരുന്നു. റിട്ടയർ ചെയ്തിരിക്കുമ്പോൾ ഉണർവേകാൻ ഇത്രയും അനുഭവങ്ങളും സ്മരണകളും കൂട്ടിനുണ്ടെന്ന് ഓർത്തിരുന്നില്ല.

പതിവിനു വിപരീതമായി ഫോൺ അടിച്ചപ്പോൾ അത്ഭുതമായിരുന്നു. ആരാണപ്പാ ഇത്രയും കാലത്തെ എന്നെ വിളിക്കാൻ എന്ന ചിന്തയോടെ ഫോൺ കാതോട ടുപ്പിക്കുമ്പോഴേക്കും "ഹലോ ഗുഡ് മോർണിംഗ്, അല്ല... ഇത് മേടയിലെ ആലീസ് തന്നെയല്ലേ" അസാധാരണമായ ഒരു ചോദ്യമായിരുന്നു ഫോണിലൂടെ കേട്ടത്.

"യേസ് ഗുഡ് മോർണിംഗ്, മേ ഐ നോ ഹൂ ഈസ് കോളിംഗ്" എന്നാണ് എനിക്ക് തിരിച്ചു ചോദിക്കാൻ തോന്നിയത്.

"ഹോ ആശ്വാസമായി, ഞാൻ പഴയ ഒരു ബാല്യകാല പരിചയക്കാരൻ ആണേ... പീ എം എന്ന് നിങ്ങൾ കളിയാക്കി പറയാറുണ്ടായിരുന്ന... പൊടിമീശക്കാരൻ ടോമിച്ചൻ"

"ഓ മൈ ഗോഡ്", എന്റെ സർവ്വ നാഡീ ഞരമ്പുകളും വിജൃംഭിച്ചു. രോമകൂപങ്ങൾ സടകുടഞ്ഞ് എന്തോ അനിർവചനീയമായ അനുഭൂതിയിൽ എന്നെ വികാര തരളിതയാക്കുന്നത് ഞാനറിഞ്ഞു. ഒന്നും പറയാനാവാതെ, ബാല്യത്തിലൂടെ കൗമാരത്തിലേക്ക് കുസൃതിയുടെ ചിന്തകൾക്ക് മനസ്സ് വഴിമാറിപ്പോയി.

ഫോണിന്റെ അങ്ങേത്തലക്കൽ നിന്നും പൊട്ടിച്ചിരിയുടെ ചോദ്യം "അയ്യോ എന്നെ മനസ്സിലായില്ലെന്ന് തോന്നുന്നു."

"ടോമിച്ചാ, ഞാൻ പെട്ടെന്ന് ഈ പേര് കേട്ടപ്പോൾ സന്തോഷവും അത്ഭുതവും കാരണം ഷോക്ക് അടിച്ച പോലെ ആയിപ്പോയി, ഐ ആം സോറി."

"എന്നാൽ കേട്ടോളു, ഞാൻ നിങ്ങളുടെ മഹാരാജ്യത്തിൽ വന്നെത്തിയിരിക്കുന്നു. എന്റെ സഹോദരിയുടെ മകൾ ആൻസി, ഇവിടെ വാൻകൂവറിൽ... അവളുടെ കല്യാണം അടുത്ത തിങ്കളാഴ്ചയാണ്. രണ്ടാഴ്ച കഴിഞ്ഞു ഞാൻ നാട്ടിലേക്ക് തിരിച്ചുപോകും. അതിനിടയിൽ കാനഡയിൽ എന്റെ കൂടെ പഠിച്ച ഒരു ആലീസ് ഉണ്ടെന്ന് ഞാൻ അവളോട് പറഞ്ഞിരുന്നു. വിവരങ്ങൾ വിശദമായി കേട്ടപ്പോൾ, അത് കണിശമായും അവൾ സെന്റ് മേരീസ് യൂണിവേഴ്സിറ്റി കോളേജിൽ പഠിപ്പിച്ച ആലീസ്മാഡം തന്നെയെന്ന് അവളാണ് ഉറപ്പിച്ചു പറഞ്ഞത്. അവൾ ആരൊക്കെയോ വിളിച്ചു തപ്പിപ്പിടിച്ചു ഈ നമ്പർ എന്നെ ഏൽപ്പിക്കുമ്പോഴേക്കും എന്റെ സന്തോഷം പറയാനുണ്ടോ?." ടോമിച്ചൻ എന്ന തന്റെ ബാല്യകാല സുഹൃത്ത് തന്റെ അടുത്തു നിന്നുകൊണ്ട് ചോദിക്കുമ്പോലെ തോന്നി.

> **"വർഷങ്ങൾക്കുമുൻപ് മധ്യവേനൽ അവധികഴിഞ്ഞു, ഞാൻ ആദ്യമായി ഹാഫ് സാരിയും ചുറ്റി തേർഡ്ഫോമിൽ പോകുന്ന ഇടവഴിയിൽ നിന്ന ടോമിച്ചനെ കണ്ടപ്പോൾ എനിക്ക് നാണമായിരുന്നു."**

"നമ്മള് തമ്മിൽ കണ്ടിട്ട് കുറഞ്ഞത് അമ്പത് വർഷമെങ്കിലും ആയില്ലേ ടോമിച്ചാ?" ഓർമ്മയുടെ ഏടുകളിലൂടെ ഞാൻ അന്നത്തെ ഗ്രാമശാലീനതയിലേക്ക് അറിയാതെ വഴുതിവീണുപോയിരുന്നു.

"ഇനി കൂടുതൽ ഒന്നും പറയേണ്ട, രണ്ടാഴ്ചക്കകം ഞാൻ ഫ്ളൈറ്റ് പിടിച്ചു കാൽഗരിയിൽ വന്നെന്റെ ആലീസിനെ കണ്ടിട്ടേ ബാക്കി കാര്യമുള്ളൂ. ഒരു കാര്യം ചെയ്യ്, മാഡത്തിന്റെ ഇമെയിലും അഡ്രസ്സും ഈ ഫോണിലോട്ട് ഒന്ന് ടെക്സ്റ്റ് ചെയ്തേക്കൂ."

"അതെങ്ങനാ ശരിയാവുന്നേ, ഞാൻ എയർപോർട്ടിൽ വന്നു പിക് ചെയ്യാം, പക്ഷേ എന്നെ കണ്ടാൽ ടോമിച്ചൻ തിരിച്ചറിയുമോ, ഫോട്ടോ കൂടെ അയക്കണോ" ഞാൻ സന്തോഷത്തിൽ മതിമറന്നു ചോദിച്ചു.

"ഫോട്ടോയൊന്നും അയക്കേണ്ട, എത്ര യുഗങ്ങൾ പോയാലും എന്റെ ആ പഴയ പാവാടക്കാരിയുടെ ചിരിക്കുന്ന മുഖം എന്റെ ഹൃദയത്തിലുണ്ടെന്നേ... പോരാഞ്ഞിട്ട് ഇടത്തെ കവിളിലെ മറുക് ഇപ്പോഴും ഇല്ലേ അത് മതി, വന്നു കണ്ടിട്ടേ ഇനി ഞാൻ നാട്ടിലേക്കുള്ളു." പറഞ്ഞുകൊണ്ട് ചിരിച്ചത് ഞാനറിഞ്ഞു.

"പൊടിമീശേ, താനിത്രയും റൊമാന്റിക് ആയിരുന്നെന്നു ഒരു സൂചന പണ്ടേ കിട്ടിയിരുന്നെങ്കിൽ ..." ബാക്കി പറയാൻ കൊതിച്ചെങ്കിലും വാക്കുകൾ തൊണ്ടയിൽ കുടുങ്ങിപ്പോയി.

"ബാക്കിയൊക്കെ അവിടെ വന്നിരുന്നിട്ടു നമുക്ക് സ്വസ്ഥമായിട്ടു പങ്കിട്ടിട്ടു പിറ്റേ ദിവസമേ ഞാൻ തിരിച്ചു പോരുന്നൊള്ളു പോരേ...

ഇവിടെ ഏതോ കൊറോണാ എന്ന അസുഖം പടരുന്നതിനാൽ ഫ്ളൈറ്റ് പ്രശ്നമാകാതിരുന്നാൽ മതിയായിരുന്നു. ഓക്കേ ഞാൻ വരുന്ന സമയം അറിയിക്കാം, തത്കാലം ഫോൺ വെക്കട്ടെ" ടോമിച്ചൻ അത്രയും പറഞ്ഞപ്പോഴേക്കും, താമസിയാതെ ഇവിടെ വന്നെത്തുമെന്നും, വന്നാൽ മുട്ടിയുരുമ്മിയിരുന്നു സ്മരണകളെ താലോലിച്ചു പലതും പറയാമല്ലോ എന്നോർത്തപ്പോൾ, പണ്ട് നാട്ടിലെ അപ്പർ പ്രൈമറിയിൽ പഠിച്ച തൊട്ടാവാടി പെൺകുട്ടിയായി. തലമുടി രണ്ടായി പിന്നിയതിൽ വല്യമ്മച്ചിതന്നെ റോസ് റിബ്ബൺ കെട്ടി. "അടങ്ങിയൊതുങ്ങി പോണേ മോളേ" എന്ന വാണിങ്ങും കേട്ട് പുസ്തകവും സ്റ്റീൽ ടിഫ്ഫിൻ പാത്രവും മാറോടു ചേർത്തു കുടയും ആട്ടി സ്കൂളിലേക്ക് പോകുന്ന ആലീസ് ആയി മാറിയെന്നു തോന്നി.

വർഷങ്ങൾക്കുമുൻപ് മധ്യവേനൽ അവധികഴിഞ്ഞു, ഞാൻ ആദ്യമായി ഹാഫ് സാരിയും ചുറ്റി തേർഡ്ഫോമിൽ പോകുന്ന ഇടവഴിയിൽ നിന്ന ടോമിച്ചനെ കണ്ടപ്പോൾ എനിക്ക് നാണമായിരുന്നു. സ്കൂൾ യൂണിഫോമായ ചെറിയ കളംകളം ചെക്ക്ഷർട്ടും കടുംനീല നിക്കറുമിട്ട് പുസ്തകകെട്ടുമായി ഇന്നവനെ കണ്ടപ്പോൾ കഴിഞ്ഞ വർഷം കണ്ടതിനേക്കാൾ സ്വല്പം കൂടെ പൊക്കം വെച്ച് സുന്ദരനായിരിക്കുന്നതുപോലെ തോന്നാതിരുന്നില്ല.

"അവധിക്കാലത്ത് ആലീസ് ഇവിടെങ്ങും ഇല്ലായിരുന്നോ, കണ്ടില്ലല്ലോ"

ഒരുമിച്ചു മുന്നോട്ടു നടക്കുന്നതിനിടയിൽ ടോമിച്ചൻ ചോദിച്ചു.

"അമ്മവീട്ടിൽ പോയിരുന്നു, അവിടെ അങ്കിൾ വന്നപ്പോൾ ബാഗ്ലൂരിൽ കൊണ്ടുപോയി, ഇന്നലെ തിരിച്ചു വന്നതേയുള്ളു" ഞാൻ അറിയാതെ വാചാലയായി. "എന്നാ രസവാരുന്നെന്നോ അവിടെ." തിരിഞ്ഞുനോക്കിയപ്പോൾ ഹെഡ്മാസ്റ്റർ എബ്രഹാം സാർ വേഗം കുടയും ചൂടി വരുന്നത് കണ്ടിട്ടാവണം "ബാക്കി പിന്നെപ്പറഞ്ഞാൽ മതി" എന്നു പറഞ്ഞുകൊണ്ട് ടോമിച്ചൻ വേഗം നടന്നുപോയി. പോകുന്നതിനിടയിൽ, സ്വതവേ നാണംകുണുങ്ങിയായ പൊടിമീശക്കാരൻ പറഞ്ഞിട്ട് പോയത് ഇന്നും ഓർമ്മയിൽ തങ്ങി നിൽക്കുന്നു.

“ഈ ഹാഫ്സാരിയും പുള്ളിപ്പാവാടയും തന്നെ സുന്ദരിക്കുട്ടിയാക്കിയിട്ട് ഉണ്ട് കേട്ടോ...”

പിന്നെ പലപ്പോഴും കാണാൻ കൊതിച്ചെങ്കിലും, ഒളികൺ നോട്ടത്തിലും ചെറുപുഞ്ചിരിയിലും അടങ്ങിയൊതുങ്ങിയതായിരുന്നു അന്നത്തെ ആ സൗഹൃദം.

സന്ധ്യാമേഘങ്ങളുടെ ശോണിമക്കിടയിലൂടെ മഴവില്ലിന്റെ നിറഭേദങ്ങൾ വിരിഞ്ഞു മായുമ്പോൾ, ജീവിതത്തിൽ അപൂർവ്വരാഗങ്ങൾ മീട്ടാൻ കൊതിച്ചിരുന്നുവെന്നത് വാസ്തവമാണോ എന്ന് ഇന്നിപ്പോൾ നിശ്ചയമില്ല.

തേർഡ് ഫോമിലെ പരീക്ഷകൾ കഴിഞ്ഞു. തുള്ളിച്ചാടി നടന്നിരുന്ന അതേ ഇടവഴികളിൽ പിന്നീട്

“പലപ്പോഴും “ടോമിച്ചാ” എന്ന ആ പേര് ഒരിക്കൽ കൂടി വിളിക്കണമെന്ന് തോന്നിയിരുന്നു. ഇനിയൊരു ബാല്യവും നിന്നോടൊത്തൊരെൻ കൗമാരവും അതിമോഹം മാത്രമായിരിക്കാം, പൂർത്തീകരിക്കാനാവാത്ത കഥകളായ്.”

ആ പൊടിമീശക്കാരനെ കാണാനോ കൊച്ചുവർത്തമാനം പറയാനോ അധികം അവസ്സരങ്ങൾ കിട്ടിയില്ല. ഹൈസ്കൂൾ സൗകര്യങ്ങൾ അന്ന് മൂന്നു മൈൽ അകലെയായിരുന്നതിനാൽ എന്റെ തുടർന്നുമുള്ള പഠിപ്പുകൾ ദൂരെയുള്ള അമ്മവീട്ടിൽ നിന്നായിരുന്നു.

പലപ്പോഴും “ടോമിച്ചാ” എന്ന ആ പേര് ഒരിക്കൽ കൂടി വിളിക്കണമെന്ന് തോന്നിയിരുന്നു അത്ര തന്നെ. ഇനിയൊരു ബാല്യവും നിന്നോടൊത്തൊരെൻ കൗമാരവും അതിമോഹം മാത്രമായിരിക്കാം, പൂർത്തീകരിക്കാനാവാത്ത കഥകളായ്.

വന്നുകഴിഞ്ഞു, പോകുന്നതുവരെ മുട്ടിയിരുന്നുകൊണ്ടു തന്നെ, പണ്ട് പറയാൻ വെമ്പിയതും മറന്നതും എല്ലാം വെറുതെ പറഞ്ഞു ചിരിച്ചിരിക്കണം, ഇഷ്ടമുള്ളതെന്തും വിളമ്പിക്കൊടുക്കണം; അങ്ങനെ പഴയ സുഹൃത്തിനെ വീണ്ടും ഒരിക്കൽ കാണാമെന്നുള്ള സുന്ദര ചിന്തകളോടെ, പത്തു ദിവസ്സങ്ങൾ വേഗം കടന്നു പോവുകയായിരുന്നു.

സാധാരണ രാത്രിയിൽ ഉറങ്ങാൻ പോകുന്നതു മുൻപായി ഫോൺ ഓഫ് ചെയ്തു ചാർജറിൽ കുത്തിവെക്കുന്നതായിരുന്നു പതിവ്. പക്ഷെ ഈയിടെ എന്തോ ഓഫ് ചെയ്തു വെക്കാറില്ലായിരുന്നു.

രാത്രിയുടെ ഏകാന്തതയിൽ, നിദ്രാദേവിയുടെ പരിരംഭണത്തിൽ ഗാഢനിദ്രയിൽ ആയിരുന്നതിനാൽ, ആദ്യം ഫോൺ ബെല്ലടിച്ചപ്പോൾ, അത്ര ഗൗനിച്ചില്ല. പക്ഷെ വീണ്ടും നിർത്താതെ ബെല്ലടി തുടർന്നപ്പോൾ, ഉപബോധമനസ്സിൽ അറിയാതെ എന്തോ ആകാക്ഷയും ഭയവും ഉരുത്തിരിഞ്ഞു.

“ഹലോ ആലീസ് ആന്റിയല്ലേ....സോറി... ഞാൻ വാൻകൂവറിൽനിന്നും ആൻസി ആണ്.. മിഡ് നൈറ്റിൽ വിളിച്ചുണർത്തിയതിൽ സോറി...ആന്റി”

“ഇറ്റ് ഈസ് ഓക്കേ ആൻസി... എന്തുണ്ട് വിശേഷങ്ങൾ?” അത്രയും ചോദിച്ചപ്പോഴേക്കും ഫോണിൽ അങ്ങേത്തലക്കൽ ഒരു വിങ്ങിപ്പൊട്ടൽ ആയിരുന്നു കേട്ടത്. ആരുടെയൊക്കെയോ അടക്കിപ്പിടിച്ചുള്ള സംസാരങ്ങൾ, ഒരു പഴുതാരയുടെ ഇഴഞ്ഞു കയറ്റംപോലെ ഭീതിയുടെ വീചികൾ ആയി എന്റെ മസ്തിഷ്കത്തെ വരിഞ്ഞുമുറുക്കി.

“ആന്റീ, ഒരു സാഡ് ന്യൂസ് പറഞ്ഞോട്ടെ.. ടോമിച്ചൻ അങ്കിൾ ഈസ് നോ മോർ... രണ്ടു ദിവസം മുമ്പ് പനിയായിട്ടു ഹോസ്പിറ്റലിൽ ചെന്നപ്പോൾ കോവിഡ് ആണെന്ന് പറഞ്ഞുവിട്ടതായിരുന്നു. രണ്ടു മണിക്കൂർ മുൻപ് ബ്രീത്തിങ് ബുദ്ധിമുട്ടായി...ബോധം നഷ്ടപ്പെടുകയും ചെയ്തു. ഇന്നലെയും ആന്റി, എന്നോട് പറഞ്ഞിരുന്നു രണ്ട് ദിവസം കഴിഞ്ഞു കാൽഗരിയിൽ പോയി ആലീസിനെ കാണാനുള്ളതാണെന്ന്...” പിന്നീട് അവൾ പറഞ്ഞതൊന്നും കേൾക്കാൻ എനിക്ക് ത്രാണിയില്ലായിരുന്നു.

ഇവിടെ വന്നു കാണുമ്പോൾ ടോമിച്ചനെ ഒന്ന് ഹഗ്ഗ് ചെയുമ്പോൾ ഒരുപക്ഷെ എന്റെ കണ്ണിൽ നിന്നും ഉതിരാമായിരുന്ന ആനന്ദാശ്രുക്കൾ, അപ്രതീക്ഷമായ ദുഃഖവാർത്തയിൽ, എന്റെ പൊട്ടിക്കരച്ചിലായി, ഒരു ചൂടുകണ്ണീർ പ്രവാഹമായി എന്റെ കവിളിലൂടെ ഒലിച്ചിറങ്ങി. എന്റെ നാഡീഞരമ്പുകൾ ബലഹീനമായി... ഫോൺ അറിയാതെ കയ്യിൽനിന്നും വീണുപോയി...

“ഒന്ന് കാണാനോ ഒരു അന്ത്യചുംബനം പോലും നൽകാൻ എന്നെ അനുവദിച്ചില്ലല്ലോ...ടോമിച്ചാ” മരവിച്ച ഹൃദയവുമായി ഏങ്ങലടിച്ചു കൊച്ചു കുഞ്ഞിനെപ്പോലെ, ബെഡിലേക്കു മറിഞ്ഞു വീഴുമ്പോൾ എന്റെ ഗദ്ഗദം ഒരു വിതുമ്പലിൽ ഒതുങ്ങി.

“എന്റെ ടോമിച്ചന് എന്റെ കണ്ണീരിൽ കുതിർന്ന പ്രണാമം.”

ഇനി നീ എന്നും എന്റെ ഹൃദയത്തിൽ ജീവിക്കും, ഗുഡ് ബൈ, പൊടിമീശക്കാരാ. ●

VINAYAK GROCERY

WE GOT WHAT YOU NEED!

SOUTH INDIAN & SRILANKAN GROCERIES (KERALA GROCERY STORE)

CONTACT: ADARSH SADASIVAN

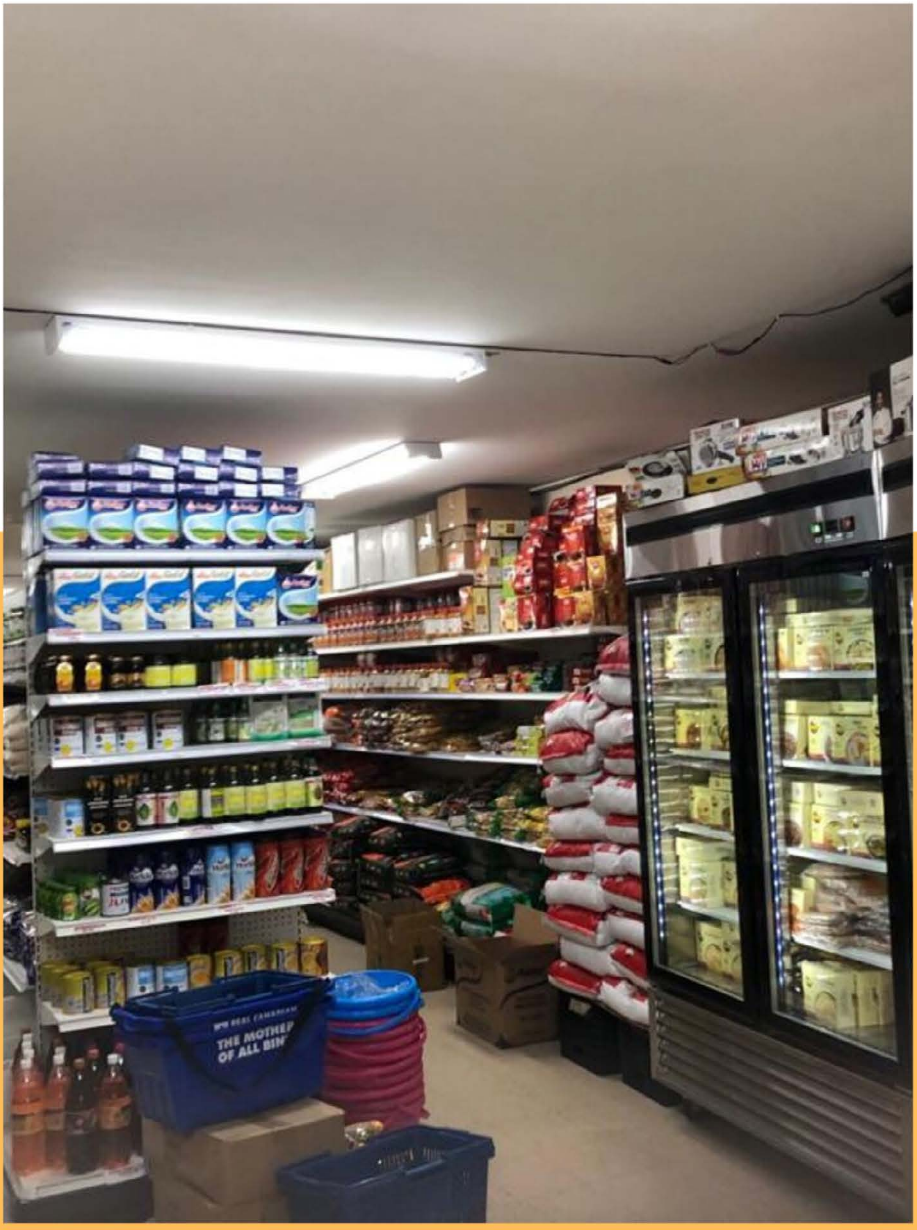

MoneyGram. money transfer

Ria. MONEY TRANSFER

vigo MONEY TRANSFER, a Western Union® Service

UNIT#303-7, WESTWINDS CRES NE, CALGARY, T3J 5H2

TEL: 403-285-8520 MOB:403-991-4329

VINAYAKGROCERY@HOTMAIL.COM

വർണ്ണക്കുടകൾ

"ലോകത്തിൽ നാം കണ്ടുമുട്ടുന്ന എല്ലാവർക്കും നമ്മളോട് ഒരു കഥ പറയാനുണ്ടാവുമെന്ന് എനിക്ക് തോന്നിത്തുടങ്ങിയത് കാനഡയിൽ ജോലി ചെയ്തു തുടങ്ങിയതിനു ശേഷമാണ്. അതിൽ മിക്കതും തന്നെ ഒരു സങ്കട കഥയാവുമെന്നും ഈയിടെയായി എനിക്ക് തോന്നാറുണ്ട്."

- Shahitha Rafeek

എനിയ്ക്കൊരു കുടയുണ്ട്, വെളുത്ത കുഞ്ഞു ഹൃദയങ്ങളുടെ ചിത്രങ്ങളുള്ള ഒരു ചുവന്ന കുട. ഇത്തവണ നാട്ടിൽ നിന്നും പെട്ടി പായ്ക്ക് ചെയ്തപ്പോൾ കൂടെക്കൂട്ടിയതാണ് ഈ വർണ്ണക്കുട. പ്രവാസികളുടെ പെട്ടികളിലെല്ലാം സാധാരണയായി കാണപ്പെടുന്ന കുറേ സാധനങ്ങളുണ്ട്, അച്ചാർ, ചമ്മന്തിപ്പൊടി, സകലവിധ മസാലപ്പൊടികൾ, മിക്സ്ച്ചർ, കായ വറുത്തത് അങ്ങനെ പോകുന്നു ആ ലിസ്റ്റ്. ഇതിനൊക്കെപ്പുറമെ ഞാൻ വാങ്ങുന്നവയാണ് മലയാളം പുസ്തകങ്ങൾ, മൈസൂർ സാൻഡൽ സോപ്പ്, ദാഹശമനി തുടങ്ങിയവ. ഒട്ടും ഈർപ്പമില്ലാത്ത അന്തരീക്ഷമായതുകൊണ്ട് നാട്ടിലെ സോപ്പുകൾ ഇവിടെ ഉപയോഗിച്ചാൽ ശരീരത്തിലെ തൊലി വളരെപ്പെട്ടെന്ന് വരണ്ടുപോകും എന്നുള്ളതിനാൽ നാട്ടിൽ നിന്നും ഇങ്ങോട്ടു ഇവയൊന്നും കൊണ്ടുവരരുതെന്നാണ് ഭർത്താവിന്റെ കർശന നിർദ്ദേശം. എങ്കിലും നാട്ടിലെ കടകളിൽ ചെല്ലുമ്പോൾ ഞാൻ അറിയാതെതന്നെ എന്റെ കൈകൾ ഇവയ്ക്കുനേരെ നീളുകയും ഒന്നോ രണ്ടോ സാൻഡൽ സോപ്പോ ചന്ദ്രികയോ ഭർത്താവു കാണാതെ ഷോപ്പിംഗ് ബാഗിലേക്ക് വീഴുകയും ചെയ്യും. ഇനി പാക്കിങ്ങിന്റെ സമയമാകുമ്പോൾ സാധനങ്ങളെല്ലാം തരംതിരിക്കുന്ന സമയത്തു കൃത്യമായി ഇവയെല്ലാം ആ കണ്ണുകളിൽ പെടുകയും എന്റെ നേരെ രൂക്ഷമായി ഒരു നോട്ടം പാഞ്ഞുവരികയും ചെയ്യും. കണ്ണുകളിൽ ഈ ലോകത്തിന്റെ ദൈന്യവും പ്രണയവും ഒന്നിച്ചാവാഹിച്ചു ഞാൻ ആ നോട്ടത്തെ നേരിടും, "ഓരോരോ പ്രാന്തുകൾ" എന്ന പിറുപിറുക്കലോടെ എൻറെ കുഞ്ഞു കുഞ്ഞു നിധികളെല്ലാം അങ്ങനെ പെട്ടിക്കുള്ളിൽ സ്ഥാനം പിടിക്കും.

പറഞ്ഞുവന്നത് എന്റെ ചുവന്ന പുള്ളി കുടയെക്കുറിച്ചാണ്. ഇത്തവണത്തെ ഷോപ്പിങ്ങിൽ അങ്ങനെ എന്റെ കയ്യിൽപ്പെട്ടതാണ് ഈ കുട. അത് നിവർത്തിയും ചുരുക്കിയും ചൂടിയും ഞാൻ അതിന്റെ ഭംഗി നോക്കിനോക്കി നിന്നപ്പോൾ "അതുകൂടി വാങ്ങിക്കോളൂ" എന്നൊരു ചിരിയുടെ മേമ്പൊടിയുള്ള സ്വരം കേൾക്കേണ്ട താമസ്സം, ആ പാവം കുടയുടെ വിധി തീരുമാനിക്കപ്പെട്ടു.

നാട്ടിൽ നിന്നും തിരിച്ചെത്തിയതു മുതൽ ഇടയ്ക്കിടെ ചാറ്റൽ മഴയായും മറ്റുചിലപ്പോൾ തുള്ളിക്കൊരു കുടമായും മഴ കൂടെക്കൂടെ വന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ഇത്തവണ വളരെചെറിയ വേനലാവുമെന്നും മഴ കൂടുതലാവുമെന്നും കാലാവസ്ഥാ പ്രവചനവും വന്നു. അതുകൊണ്ട് അന്നു തൊട്ട് എല്ലാ ദിവസ്സവും എന്റെ ബാഗിൽ ഈ കുട സ്ഥാനം പിടിച്ചു.

വർണ്ണക്കുടകൾ

ട്രെയിൻ ഇറങ്ങിയിട്ട് ഓഫീസിലേക്കുള്ള പത്തു മിനിറ്റു നടത്തത്തിൽ മഴ പൊടിയുമ്പോൾത്തന്നെ ഞാൻ എന്റെ കുട നിവർത്തി, ഇടയ്ക്കിടെ കുടയുടെ ഭംഗി നോക്കി ഞാൻ നടന്നു.

അങ്ങനെയുള്ള നടത്തത്തിലാണ് മഴ നനഞ്ഞു വരുന്ന സഹപ്രവർത്തകരിൽ പലരും എന്റെ സമീപമെത്തുമ്പോൾ എന്നെ നോക്കി പുഞ്ചിരിക്കുകയും ഞാൻ അവരെ എന്റെ കുടയിലേക്ക് ക്ഷണിക്കുകയും ചെയ്യാൻ തുടങ്ങിയത്.

അങ്ങനെയുള്ള ഒരു മഴദിവസ്സം മറ്റാരും കൂടെയില്ലാതെ നടന്നുതുടങ്ങുമ്പോൾ ആണ് വഴിവക്കിൽ നിന്ന് ആ സ്ത്രീ എന്നെ വിളിച്ചത്. അവരെ എനിക്ക് നേരത്തെ പരിചയമുണ്ട്, ഒരിയ്ക്കൽ മറ്റൊരു പ്രോഗ്രാമിനെക്കുറിച്ചു അന്വേഷിക്കാൻ ഓഫീസ്സിലെത്തി ആരെയാണ് കാണേണ്ടതെന്നറിയാതെ പരുങ്ങിനിൽക്കുമ്പോൾ ആണ് അവർ എന്റെ കൺമുന്നിൽപ്പെടുന്നത്. അവർക്ക് കാണേണ്ട ആളെ പരിചയപ്പെടുത്തിക്കൊടുത്തു തിരിയുമ്പോൾ അവർ എന്നോട് പേര് ചോദിച്ചു. ഏതാണ്ട് ഒരു മണിക്കൂർ കഴിഞ്ഞപ്പോൾ എന്നെ തിരഞ്ഞു അവരെത്തി. "രാവിലത്തെ പരിഭ്രമത്തിനിടയിൽ നിങ്ങളോട് ഒരു നന്ദിവാക്കു പറയാൻ മറന്നു, ഒരു സഹായം തേടി വന്നതായിരുന്നു". തിരക്കൊഴിഞ്ഞ ദിവസ്സമായതിനാൽ കുറച്ചുസമയം അവരോടു സംസാരിച്ചിരുന്നു.

"നേപ്പാളിൽ നിന്നാണ്, കാനഡയിലെത്തിയിട്ടു പതിനാല് കൊല്ലമായി. ഭർത്താവ് ഐ ടി പ്രൊഫ ഷണൽ ആയിരുന്നു. നാട്ടിൽ നിന്ന് ബിരുദാനന്തര ബിരുദം എടുത്തു വന്നതാണെങ്കിലും ഇവിടെ വന്നപ്പോൾ ഭാഷയിൽ അത്ര പ്രാവീണ്യമില്ലാത്തതിനാൽ നല്ല ജോലികൾക്കൊന്നും അപേക്ഷിക്കാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. അപ്പോഴാണ് അദ്ദേഹം പറഞ്ഞത്, ഇംഗ്ലീഷ് ക്ലാസ്സിനുപോകൂ എന്ന്. അത് കഴിഞ്ഞപ്പോൾ വീണ്ടും മറ്റു ക്ളാസ്സുകൾ. ജോലിക്കൊന്നും ശ്രമിച്ചില്ല. സാമ്പത്തികമായി നല്ല നിലയിൽ ആയിരുന്നു. പക്ഷേ മെല്ലെ മെല്ലെ കാര്യങ്ങൾ കുഴഞ്ഞുമറിയുകയായിരുന്നു."

ലോകത്തിൽ നാം കണ്ടുമുട്ടുന്ന എല്ലാവർക്കും നമ്മളോട് ഒരു കഥ പറയാനുണ്ടാവുമെന്ന് എനിക്ക് തോന്നിത്തുടങ്ങിയത് ഇവിടെ ജോലി ചെയ്തു തുടങ്ങിയതിനു ശേഷമാണ്. അതിൽ മിക്കതും തന്നെ ഒരു സങ്കടകഥയാവുമെന്നും ഈയിടെയായി എനിക്ക് തോന്നാറുണ്ട്. ചിലർ ആ കഥ വളരെ ശാന്തതയോടെ നമ്മളോട് പറയുന്നു, മറ്റു ചിലർ കാഴ്ച്ച മറയ്ക്കുന്ന കണ്ണുനീരിനോടും ഒച്ചയടപ്പിക്കുന്ന ഗദ്ഗദത്തോടും മല്ലിട്ട് നമ്മളോട് പറയുന്നു. വലിയൊരു ആൾക്കൂട്ടത്തിനിടയിൽ ഒറ്റപ്പെട്ടുപോകുന്നവർ, പാതിവഴിയെത്തുമ്പോൾ കൂടെ നടന്നവർ തളർന്നുവീഴുന്നതു കണ്ട് നോക്കി നിൽക്കേണ്ടിവരുന്നവർ, ഒരു സുപ്രഭാതത്തിൽ കയറിച്ചെല്ലാൻ വീടില്ലാതാകുന്നവർ...
പട്ടിക നീണ്ടതാണ്.

"എന്താണ് സംഭവിച്ചത്?" എന്ന പതിവുചോദ്യം. "ഓഫീസിൽ നിന്നും എത്തുമ്പോൾ അദ്ദേഹം വല്ലാത്ത ക്ഷീണം എന്ന് പരാതി പറഞ്ഞുതുടങ്ങി. കാലുകൾ നീരുവന്ന് വീർത്തതുപോലെ. അധിക നേരം ഇരുന്ന് ജോലിചെയ്യുന്നതിനാലാവും എന്നാണ് ആദ്യം കരുതിയത്. പിന്നെപ്പിന്നെ ജോലിക്കുപോകാൻ വയ്യാതായി. ഏതിനും ഞാൻ വേണം. വളരെ നിർബന്ധിച്ചാണ് ഡോക്ടറെ കണ്ടത്. ഒട്ടനവധി ടെസ്റ്റുകൾ, അറിയാമല്ലോ ഇവിടെ എല്ലാം ധാരാളം സമയമെടുത്താണ്. ഒടുവിൽ റിസൾട്ട് വന്നു, കിഡ്നി ഫെയിലർ ആണ്. ഡയാലിസിസ് തുടങ്ങി, കഴിഞ്ഞ രണ്ടു വർഷമായി." ഇടയ്ക്കിടെ അവർ വിതുമ്പിക്കൊണ്ടിരുന്നു.

"ഒരു നിമിഷം, നിറഞ്ഞുപെയ്യുന്ന മഴയെ ഞാൻ മറന്നുപോയി. കയ്യിലിരുന്ന കുട ഞാൻ ചുരുക്കി. പെട്ടെന്ന് എന്റെ കയ്യിൽ നിന്നും കുട വാങ്ങി നിവർത്തി അവർ പറഞ്ഞു, "ചിലരുടെ ജീവിതം ഈ വർണ്ണക്കുട പോലെയാണ്. സ്വയം നനഞ്ഞും ഉരുകിയും കീഴെനിൽക്കുന്നവരെ മഴയും വെയിലും കൊള്ളാതെ സംരക്ഷിക്കുക".

"കുട്ടികൾ?" പ്രാക്റ്റീസ് എന്നെ അടുത്ത ചോദ്യത്തിലേക്ക് വേഗം എത്തിച്ചു. ടിഷ്യു പേപ്പർകൊണ്ട് കണ്ണു തുടച്ചു അവർ തുടർന്നു, "കുട്ടികളില്ല, എനിക്ക് വല്യ ഇഷ്ടമാണ് കുട്ടികളെ. പഠനത്തിന്റെ പേര് പറഞ്ഞു അദ്ദേഹമാണ് കുട്ടികൾ വേണ്ടെന്നു തീരുമാനിച്ചത്. നമുക്ക് നമ്മൾ മതി എന്ന തോന്നൽ."

ഞാൻ എന്തെങ്കിലും പറയുന്നതിനു മുൻപേ സംസാരം മതിയാക്കി അവർ എഴുന്നേറ്റു. "വേഗം ചെല്ലണം, അദ്ദേഹം തനിച്ചാണ്. കിഡ്നി ട്രാൻസ്പ്ലാനറ്റേഷനു ദാതാവിനെ തേടുന്നുണ്ട്. എന്റേതു യോജിക്കില്ല. അതിനുള്ള ഭാഗ്യം പോലും എനിക്കില്ല". തിരക്കിട്ട് എന്റെ ഫോൺ നമ്പർ വാങ്ങി അവർ നടന്നു നീങ്ങി.

തിരിച്ചു സീറ്റിലേക്കെത്തുമ്പോൾ ഒരു തരം വിങ്ങലായിരുന്നു മനസ്സിൽ. ഒറ്റയ്ക്കായിപ്പോകുന്ന ജന്മങ്ങൾ ഓരോ ദിവസ്സവും കൺമുന്നിലൂടെ കടന്നുപോവുകയാണ്, പലപ്പോഴും നാം അറിയാതെ.

ഇടയ്ക്ക് ചില ദിവസങ്ങളിൽ അവർ വിളിച്ചു, ഒരു ജോലി അന്വേഷിക്കുന്നതിനെക്കുറിച്ചു സംസാരിച്ചു. ഭർത്താവിന്റെ അച്ഛൻ പണം അയച്ചു സഹായിക്കുന്നതിനെക്കുറിച്ചു സന്തോഷത്തോടെ പറഞ്ഞു.

"നിങ്ങളോട് സംസാരിക്കുമ്പോൾ എനിക്കൊരു റിലീഫ് ആണ്" എന്നു പറഞ്ഞു പലപ്പോഴും അവരുടെ ഫോൺ വിളികൾ എന്നെത്തേടിയെത്തി. അതിനു ശേഷം കുറെ നാളത്തേക്ക് അവരുടെ ഫോൺ വിളികൾ കണ്ടില്ല. ഇപ്പോഴാണ് അവരെ വീണ്ടും കാണുന്നത്.

"നല്ല ഭംഗിയുള്ള കുട", മഴയിലൂടെ ഓടിവന്ന് കുടക്കീഴിൽ കയറിയപ്പോഴേ അവർ പറഞ്ഞു. "എങ്ങനുണ്ട് ഭർത്താവിന്?" ഞാൻ ചോദിച്ചു. "കിഡ്നി ദാതാവിനെക്കിട്ടി" മഴയത്തേയ്ക്കു നോക്കി അവർ പറഞ്ഞു. "അത് വല്യ സന്തോഷം തന്നെ, എന്നത്തേക്കാണ് സർജറി?"

കുടക്കീഴിൽ നിന്നും പുറത്തേക്ക് കൈനീട്ടി മഴ നനച്ചുകൊണ്ടു അവർ പറഞ്ഞു, "ഭർത്താവിന്റെ സഹോദരനാണ്. മൂന്നാലു മാസം കൂടിയുണ്ട് സർജറിക്ക്. അയാൾ വീട്ടിലാണ് താമസിക്കുന്നത്."

കുറച്ചുനേരം അവർ മിണ്ടാതിരുന്നു, "എന്തുപറ്റി, നിങ്ങൾക്കു സുഖമില്ലേ?" ഞാൻ ചോദിച്ചു.

"സുഖമാണ്, കിഡ്നി ട്രാൻസ്പ്ലാൻറ്റേഷൻ നടത്തിക്കഴിഞ്ഞാൽ അദ്ദേഹം പൂർവ്വ സ്ഥിതിയിലേക്ക് തിരിച്ചു വരുമോ?" ഒട്ടും സന്തോഷമില്ലാത്ത രീതിയിലുള്ള അവരുടെ ചോദ്യം കേട്ട് ഞാൻ സംശയ ഭാവത്തിൽ നോക്കി.

"വാതിലിനു പൂട്ടില്ലാത്ത ഒരു ബെഡ്റൂമിൽ എനിക്ക് പേടിയാണ്, ബന്ധങ്ങൾ തിരിച്ചറിയാൻ കഴിയാത്ത ഒരാൾ വീട്ടിലുള്ളപ്പോൾ. ഡയാലിസിസ് കഴിഞ്ഞു ക്ഷീണിച്ചുറങ്ങുന്ന അദ്ദേഹത്തോട്, ഒരു പുതുജീവിതം സ്വപ്നം കാണുന്ന അദ്ദേഹത്തോട് ഞാൻ എങ്ങനെ പറയും, പതുങ്ങിവരുന്ന കാലടികൾ പേടിച്ചു ഉറങ്ങാതിരിക്കുന്ന രാത്രികളെക്കുറിച്ചു, സഹോദരന്റെ ജീവിതത്തിനു വിലയിടുന്ന അദ്ദേഹത്തിന്റെ കൂടപ്പിറപ്പിനെക്കുറിച്ചു."

ഒരു നിമിഷം, നിറഞ്ഞുപെയ്യുന്ന മഴയെ ഞാൻ മറന്നുപോയി. കയ്യിലിരുന്ന കുട ഞാൻ ചുരുക്കി. പെട്ടെന്ന് എന്റെ കയ്യിൽ നിന്നും കുട വാങ്ങി നിവർത്തി അവർ പറഞ്ഞു, '

"ചിലരുടെ ജീവിതം ഈ വർണ്ണക്കുട പോലെയാണ്. സ്വയം നനഞ്ഞും ഉരുകിയും കീഴെനിൽക്കുന്നവരെ മഴയും വെയിലും കൊള്ളാതെ സംരക്ഷിക്കുക. എങ്കിലും അതൊരു ഭാഗ്യജന്മമാണ്. ഉള്ളിൽ ഉരുകിയാലും പുറമേ നിന്ന് നോക്കുമ്പോൾ എത്ര ഭംഗിയാണല്ലേ."

ഓഫീസെത്തിയിരിക്കുന്നു. യാത്ര പറഞ്ഞു അവർ നടന്നു നീങ്ങി. കാണെക്കാണെ എന്റെ കയ്യിലിരുന്ന കുടയോട് എനിക്ക് വല്ലാത്ത ഇഷ്ടം തോന്നി. എന്റെ കണ്ണിലും ഒരു ചാറ്റൽ മഴ പെയ്തു തുടങ്ങി.●

ആദരാഞ്ജലികൾ

Mr. Alex Thomas

President,
IAPC Atlanta Chapter

Indo American Press Club

ചാപ്റ്റർ പ്രസിഡന്റ് ആയി തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ട അലക്സ് തോമസ്, ജോർജിയ സ്റ്റേറ്റിലെ ഇന്ത്യൻ അമേരിക്കൻ സമൂഹത്തിലെ പ്രമുഖ വ്യക്തിയും, ചാർലറ്റ്വിൽ മലയാളി അസോസിയേഷന്റെ 2006–2007 കാലഘട്ടത്തിലെ തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ട പ്രസിഡന്റുമായിരുന്നു. 2018 ലെ ഐഎപിസി അറ്റ്ലാന്റാ ചാപ്റ്റർ വൈസ് പ്രസിഡന്റ് ആയിരുന്നു. റിപ്പോർട്ടർ ചാനൽ, ജയ് ഹിന്ദ്വാർത്ത മുതലായവയുടെ അറ്ലാന്റാ കോഓർഡിനേറ്റർ, എ ഏ ആർ പി യുടെ ജോർജിയയിലെ ഇൻസ്ട്രക്ടർ എന്നീ നിലയിലും സാമൂഹ്യപ്രതിബദ്ധതയുള്ള അലക്സ് തോമസ് 2020 ലെ അറ്റ്ലാന്റാ ചാപ്റ്ററിന്റെ പ്രസിഡന്റ് ആയി കർമ്മനിരതൻ ആയിരുന്നു.

കാനഡയിലെ നമ്മുടെ യുവ തലമുറയുടെ പോക്ക് എങ്ങോട്ട്?

ഈ തലക്കെട്ടു കാണുമ്പോൾ ചെറിയ ഒരു ആശങ്ക അല്ലെ. അതെ ആശങ്കപെടേണ്ടി ഇരിക്കുന്നു. കാനഡയിൽ ഈ കഴിഞ്ഞ കാലയളവുകൾ വരെ മദ്യം ആയിരുന്നു അടക്കി ഭരിച്ചു കൊണ്ടിരിന്നത്. മറ്റുള്ള ലഹരികൾ എല്ലാം രഹസ്യമായിരുന്ന പരസ്യം ആയിരുന്നു.
പക്ഷെ അതെല്ലാം മാറ്റി മറിച്ചു കൊണ്ട് നിയമപരമായി, canabins അതായത് നമ്മുടെ മലയാള ഭാഷയിൽ പറഞ്ഞാൽ ഇടുക്കി ഗോൾഡ് എന്ന കഞ്ചാവ്. അതിന്റെ കുത്തൊഴുക്കിൽ ആണ് കാനഡയിലെ ജനങ്ങൾ...ആ കുത്തൊഴുക്കിൽ നമ്മുടെ യുവ തലമുറയും പെട്ട് ഒലിച്ചു പോവുന്നു. ഇതും ഒരു യാഥാർത്യമാണ്.

നമ്മൾ ജനിച്ച മണ്ണിലെ സംസ്കാരങ്ങൾ കാനഡയിലെ സംസ്കാരങ്ങളുമായീ ഒരിക്കലും ഒത്തു ചേരില്ല. അതുകൊണ്ടു ഇവിടെ യുവ തലമുറയിലേക്കു കടക്കുന്ന കുട്ടികൾ സ്വതന്ത്രരാണ്. മാതാപിതാക്കളോ മൂകരായ പ്രതിമകളും. ഇതിന്റെ ആഴങ്ങളിലേക്ക് പോയാൽ കുറെ കാര്യങ്ങൾ പറയുവാൻ ഉണ്ട്. അതിലേക്കു കിടന്നാൽ ഈ എഴുത്തു കുത്തുകൾ പോരാ. ഈ കുഞ്ഞുങ്ങൾ ഈ ആഴകടലിലേക്കു പോവുന്നതിന്റെ കാരണങ്ങൾ ഒരു പരിധി വരെ നമ്മൾ മാതാപിതാക്കൾ തന്നെ. സൂക്ഷ്മതയോടെ നിരീക്ഷിച്ചാൽ നാം ഒരൊരുത്തർക്കും മനസിലാവും. അത് എന്തെന്ന് ചുരുക്കി പറഞ്ഞു നിർത്താം.

കാനഡയിലെ മലയാളി സമൂഹം അവന്റെ ഇവിടത്തെ ജീവിതത്തിൽ നിരന്തരം പ്രവർത്തിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഒരു യന്ത്രം ആയീ മാറീ അല്ലെങ്കിൽ മാറുന്നു... ഈ സമയത്തു നമ്മുടെ മക്കൾക്കു കൊടുക്കേണ്ട സ്നേഹവും, ലാളനകളും, പരിചരണങ്ങളും അവർക്കു കിട്ടേണ്ട സമയത്തു നഷ്ടപ്പെട്ടു പോവുന്നു. അവരാണെങ്കിലോ ബാല്യത്തിൽ ഈ നഷ്ടപ്പെട്ടു പോയതെല്ലാം നേടുവാൻ ലഹരിക്ക് പുറകെ പായുന്നു... ഇതു ശരിയോ തെറ്റോ...?

- Joby C. Abraham

CO-പ്രണയ കാലം

"കാനനാസ്കിസിലെ റോക്കി മൗണ്ടനിൽ ഏകാന്തമായി നടത്തിയ പർവ്വതാരോഹണങ്ങളിലും നീലാഞ്ജനം പോലെയുള്ള ബ്രിട്ടീഷ് കൊളംബിയയിലെ കടൽ തീരങ്ങളിലൂടെ നടത്തിയ കാൽനട യാത്രകളിലും എമറാൾഡ് ലേക്കിലെ ലഹരി പിടിപ്പിക്കുന്ന മാസ്മരിക ഭംഗിയിലും അവളായിരുന്നു മനസ്സിൽ."

-Rajeev Chitrabhanu

ദൈ

ദൈവമേ, കണ്ണുകൾ നീറുന്നതു കാരണം തീരെ തുറക്കാൻ പറ്റുന്നില്ല. പൊട്ടുന്ന വേദന കാരണം എന്റെ തല പൊക്കാനാകുന്നില്ല. വരണ്ട തൊണ്ടയിൽ ആർദ്രത വറ്റിയ ചുമ മാത്രം നിരന്തരമായി സാന്നിദ്ധ്യമറിയിച്ചു കൊണ്ടിരിയ്ക്കുന്നു. ആശുപത്രിയിലെ ഐസൊലേഷൻ വാർഡിന്റ വാതിലിനു മുന്നിൽ നിഴലുകളുണ്ടോ എന്ന് തോന്നിയതുമാവാം. അത് കൊറോണ രോഗിയോ മാലാഖയോ അതോ മരണമോ?

രണ്ടാഴ്ച മുമ്പല്ലേ ബാറിൽ അവളുടെ കൂടെയിരുന്ന് കൊറോണ ബിയർ നുണഞ്ഞതും ഇറ്റലിയിൽ പുഴുക്കളെപ്പോലെ മനുഷ്യർ തീരുന്നതിനെപ്പറ്റി വാചാലനായതും! ഇന്നിപ്പോൾ അവളെവിടെയാണെന്നു പോലും അറിയാതെ ഇവിടെയിങ്ങനെ തീരാനാവുമോ വിധി? ഇത് ശരിയല്ല, ഇത് എന്തൊരു വിഢിത്തമാണ്!

മരണമേ, എനിക്ക് മരിക്കാൻ പ്രായമായില്ലല്ലോ... വില കുറഞ്ഞ ജീവനുകളുമായി പന്താടാൻ നിനക്ക് ആഫ്രിക്കയില്ലേ? നമ്മൾ കൃത്യമായി ടാക്സ് കൊടുക്കുകയും സോഷ്യൽ ഡിസ്റ്റൻസിങ്, സോപ്പിട്ടു കൈ കഴുകൽ, എന്നിങ്ങനെ ജാത്യാചാരങ്ങളെല്ലാം പാലിയ്ക്കുകയും ചെയ്തതല്ലേ?

കാനനാസ്കിസിലെ റോക്കി മൗണ്ടനിൽ ഏകാന്തമായി നടത്തിയ പർവ്വതാരോഹണങ്ങളിലും നീലാഞ്ജനം പോലെയുള്ള ബ്രിട്ടീഷ് കൊളംബിയയിലെ കടൽ തീരങ്ങളിലൂടെ നടത്തിയ കാൽനട യാത്രകളിലും എമറാൾഡ് ലേക്കിലെ ലഹരി പിടിപ്പിക്കുന്ന മാസ്മരിക ഭംഗിയിലും അവളായിരുന്നു മനസ്സിൽ.

തമ്മിൽ കാണുമ്പോഴൊക്കെയും പറയാതെ പറഞ്ഞു വെക്കുന്ന പ്രണയങ്ങളും പരിഭവങ്ങളും കൈമാറുന്നതു പോലെ.... എന്നാൽ അവൾ എന്തൊക്കെയോ നിഗൂഢത കളും ഒളിപ്പിക്കുന്നതുപോലെ കൊണ്ടാടപ്പെട്ട ആ പ്രണയകാലം...

ബീച്ചിൽ പറക്കുന്ന പക്ഷികൾ അന്ന് വിഹായസ്സിൽ വരച്ച ചിത്രങ്ങൾ ആ ദേവതയെ ഓർമ്മിപ്പിച്ചതും, പിന്നെ ഒരു നാൾ സന്യാസം സ്വീകരിച്ചു മലമുകളിൽ തപസ്സിരിക്കുമ്പോൾ അവളെയെങ്ങനെ പിരിയും എന്നോർത്തതും ഓർത്ത് ആശുപത്രിക്കിടക്കയിൽ ഞെളിപിരി കൊണ്ട് മടുത്തു. നേഴ്സ് വന്നു പറഞ്ഞു - വൈറ്റൽസ് എടുക്കാൻ സമയമായി.

അന്ന് രാത്രി മരണം പറഞ്ഞു: "സമയമായില്ല മോനെ, ഞാനീ വാർഡിൽ കറങ്ങി നടക്കുന്നുണ്ട്. സമയമാകുമ്പോൾ വന്നു നിന്നെ കൊണ്ടുപോയ്ക്കോളാം. ഇടയ്ക്കിടയ്ക്ക് ഹസ്തദാനം തന്നു ആനയിക്കേണ്ടതില്ല."

അത് പറഞ്ഞത് മരണമോ അതോ നേഴ്സ്സിന്റെ വേഷത്തിൽ വന്ന മാലാഖയോ? മാലാഖമാരുടെ പറുദീസയിൽ ദൈവം മരണത്തിന്റെ ആനന്ദ നൃത്തം കണ്ടാസ്വദിക്കുന്ന രാത്രിയായിരുന്നുവല്ലോ അത്. മുഖം മൂടിയണിയാൻ പറ്റാത്ത മാലാഖമാർ കരഞ്ഞപ്പോൾ ദൈവം പറഞ്ഞു: "മുഖം മൂടിയണിയാത്തവരാണ് എന്റെ പ്രിയങ്കരികൾ, അവർ ആണ് ആദ്യം എന്റെ അടുത്തു എത്തുക."

"അവളുടെ നോട്ടങ്ങളും കണ്ണിലെ ഭാവങ്ങളും എന്നും പറയാതെ പറയുന്നുണ്ടായിരുന്നു – ഇഷ്ടമാണെന്ന്."

അത് കേട്ടപ്പോൾ മുഖം മൂടിയണിഞ്ഞ മാലാഖാമാർക്ക് സംശയവും ദുഃഖവുമായി - മുഖത്തിന്റെ മൂടുപടം ധരിയ്ക്കണോ അതോ മരിയ്ക്കണോ? മൂടുപടം ധരിച്ചവരുടെ നാട്ടിൽ മാലാഖമാരുടെ ധർമസങ്കടത്തിന് ദൈവത്തിനു പോലും ഉത്തരം നൽകാൻ ആയില്ല. ദൈവം ഉത്തരം നൽകുന്നതിനേക്കാൾ ചോദ്യങ്ങൾ ചോദിയ്ക്കുന്ന തിരക്കിലായിരുന്നല്ലോ...

ഇന്റെൻസീവ് കെയർ യൂണിറ്റിൽ ആർക്കും പ്രവേശനമില്ലെങ്കിലും രാത്രി ഒരുറക്കമോ അതോ മരുന്നിന്റെ മയക്കമോ എന്തോ ഒന്ന് കഴിഞ്ഞു കണ്ണും തുറന്നിരിക്കുമ്പോൾ അവളതാ കതക് തുറന്നു കൂളായി കടന്നു വരുന്നു... ഇതൊരു തോന്നലാണോ അതോ മരുന്നിന്റെ എഫക്റ്റാണോ?

പരിഭ്രമം കണ്ട് അവൾ ചിരിച്ചുകൊണ്ടു പറഞ്ഞു: യാഥാർത്ഥ്യമാണ് സാറെ.... നിങ്ങളെ കാണാൻ മറ്റൊരു സമയത്തും പറ്റില്ലെന്നു ഉറപ്പുണ്ടായിരുന്നു. അല്ലെങ്കിലും നമ്മൾക്ക് കാണാൻ സമയവും കാലവും ഒരിയ്ക്കലും അനുവാദം തന്നിരുന്നില്ലല്ലോ...

"അവളിന്നു മറ്റൊരാളുടെ ഭാര്യയാണ്. രണ്ടു കുട്ടികളുടെ അമ്മയാണ്. പലരുടെയും പലതുമാണ്. ചേരേണ്ട തന്മാത്രകൾ ചേരുമായിരുന്നെങ്കിൽ കാലം ജാതിയും മതവും നോക്കാതെ ഞങ്ങളെ ഒന്നാക്കിയേനെ"

വാതിലിനിപ്പുറം ഒളിച്ചു നിന്ന് പ്രേമസംഭാഷണം കേൾക്കുന്ന മരണത്തോട് ഞാൻ പറഞ്ഞു. മരണം ഒന്ന് ചമ്മി, പിന്നെ തലയുയർത്തിപ്പിടിച്ച് അടുത്ത വാർഡിനെ ലക്ഷ്യമാക്കി നടന്നു.

അവൾ ചോദിച്ചു: "സംഗീതവും കവിതയും സാഹിത്യവും കലയും പിന്നെ പ്രേമവും essential service ആണോ മാഷേ?"

അവൾ ചിരിച്ചു. വർഷങ്ങളോളം മയക്കിയ ചിരി. വൃത്തി കെട്ട ചുമയുടെ അകമ്പടിയോടെ ഞാൻ പറഞ്ഞു: "കൊറോണ വാർഡിനെ ചുറ്റിപറ്റി നടക്കുന്ന ഒരു കോമാളിയുണ്ട്. അവൻ പറയുന്നത് ഒന്നും ഈ ലോകത്തു അത്ര essential ഒന്നും അല്ലെന്നാണ്. പക്ഷെ പ്രേമവും കവിതയുമില്ലെങ്കിൽ പിന്നെ നമുക്ക് ജീവിതമെന്തിന് പ്രിയേ?"

കാലഹരണപ്പെട്ട വെട്ടുകിളികൾ ആ സമയത്ത് മാലാഖമാരെ വേട്ടയാടാനും അവരുടെ മുഖ പടം വലിച്ചുകീറി അവരെ നിരായുധരാക്കാനും നോക്കുകയായിരുന്നു ആ രാത്രിയിൽ. ആശുപത്രി വരാന്തയിൽ വെച്ച് വെട്ടുകിളികളുമായി മരണം ഒരു താൽക്കാലിക സന്ധിയിൽ ഒപ്പിട്ടു. തദനന്തരം അവർ ചിയേഴ്സ് പറഞ്ഞു — പക്ഷെ വെട്ടുകിളികൾക്കറിയില്ലായിരുന്നു, N95 മാസ്ക് ധരിച്ച് മുന്നിലിരുന്ന് ചിയേഴ്സ് പറഞ്ഞത് മരണമായിരുന്നു എന്ന സത്യം.

സന്ധി ചെയ്ത കരാർ മരണം കാറ്റിൽ പറത്തി പൊട്ടിച്ചിരിയ്ക്കുകയും വെട്ടുകിളികൾ പ്രാണരക്ഷാർത്ഥം അവരുടെ പൊത്തുകളിൽ lockdown പ്രഖ്യാപിച്ച് ഒളിച്ചിരിക്കുകയും ചെയ്തപ്പോൾ അദൃശ്യനായ മരണത്തോട് അദൃശ്യനായ ദൈവത്തെ ചൂണ്ടി ഞാൻ ചോദിച്ചു: ഇയാളാണോ രക്ഷകൻ? വെട്ടുകിളികൾ മറുപടി പറഞ്ഞു: അല്ലേയല്ല, ഞങ്ങൾ തന്നെയാണ് രക്ഷകർ, ഞങ്ങൾ മാത്രം.

അവളുടെ നോട്ടങ്ങളും കണ്ണിലെ ഭാവങ്ങളും എന്നും പറയാതെ പറയുന്നുണ്ടായിരുന്നു — ഇഷ്ടമാണെന്ന്.

ഇഷ്ടങ്ങൾ വെളിപ്പെടുത്താനാവാത്ത വിധം ദൂരത്തിലും വെളിപ്പെടുത്തേണ്ടതില്ലാത്ത വിധം അടുപ്പത്തിലുമായിരുന്നല്ലോ നാം... 65 വർഷത്തെ ആയുസ്സിൽ, ഇനി ഇപ്പോൾ കനിഞ്ഞു തന്ന ശിഷ്ടദിനങ്ങളിൽ, ഓർമ്മയിൽ മധുരകാലമായി വന്നതിലധികവും അവളെപ്പറ്റി ഉള്ളതായിരുന്നല്ലോ എന്നോർത്തപ്പോൾ ഒരുതരം വ്യർത്ഥബോധം പിടികൂടി. എന്താണ് ജീവിതം എന്ന് മരണത്തോട് ചോദിക്കുന്നതിൽ യുക്തിയില്ല.

വെട്ടുകിളികൾ വെളിച്ചം കെടുത്തിയ രാത്രിയിൽ ഞാൻ എന്നോട് ചോദിച്ചു, കഥ ഇത് വരെ പറഞ്ഞതും നാടകം ഇതു വരെ കളിച്ചതും ആർക്കു വേണ്ടിയായിരുന്നെന്ന്.

"ഞാൻ പറയാനാഗ്രഹിച്ചതും നീ കേൾക്കാൻ ആഗ്രഹിച്ചതും ആയ ഒരു കാര്യം പറഞ്ഞു പിരിയാം, പ്രായോഗികമായും ഭ്രാന്തില്ലാതെയും ആളുകൾ പെരുമാറുന്ന മറ്റൊരു ലോകത്തു വെച്ചു നമുക്കിനിയും കാണാം. എങ്കിലും, നീ ഒരു വാക്ക് പറയു പ്രിയേ, എന്നെ യാത്രയാക്കാൻ. എന്റെ വിൽപ്പത്രത്തിൽ എല്ലാ പ്രേമവും കണ്ണീരും ഞാൻ നിനക്കാണ് എഴുതി വെച്ചിട്ടുള്ളത്."

ദൈവം നിസ്സഹായനായി നിന്ന ആ രാത്രിയിൽ, മരണവും മാലാഖമാരും ഒരു പോലെ തിരക്കിലായിരുന്നു. ഒരു മാലാഖ വന്ന് ഉത്തരം പറയും മുമ്പ് അവളെ എന്നിൽ നിന്നകറ്റി....

ചിരിച്ചു കൊണ്ടവൾ വിട പറയുമ്പോൾ അവസാനം കണ്ടത് ദൈവം അവളുടെ പിറകേ ഒരു പൂവാലനെപ്പോലെ ചിരിച്ചു നടക്കുന്നതും മരണം എന്റെ വാർഡ് അന്വേഷിച്ച് ധൃതിയിൽ നടന്നു വരുന്നതുമായിരുന്നു.●

കോവിഡ് -19 ന് എതിരേ പ്രതിരോധ മതിൽ കെട്ടിപ്പൊക്കാൻ നാം ശ്രദ്ധിക്കേണ്ട കാര്യങ്ങൾ എന്തെല്ലാം ?

ഒരു NAMMAL മീഡിയ അവതരണം

Direction
Raviraj Raveendran

Click the link to watch video
https://youtu.be/ZRk-BfKfQug

കൊറോണ കാലത്തിനു ശേഷം: വിഷാദ രോഗവും മാനസിക സങ്കർഷവും

മെയ് 1 ലെ കണക്കുകൾ അനുസരിച്ചു ലോകമെമ്പാടും 212 രാജ്യങ്ങളിലായി 4 ബില്യൺ ജനങ്ങൾ ഏതെങ്കിലുമൊരു തരത്തിൽ lockdown ൽ കൂടി കടന്നുപോകുന്നവരാണ്. ഈയവസ്ഥയിൽ, ഇതിൽ നിന്നു രക്ഷപെടുന്നതെങ്ങനെ എന്ന് ചിന്തിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുന്ന മാതാപിതാക്കളുടെ മുന്നിലെ ഒരു അനിഷേധ്യ ചോദ്യ ചിന്ഹമാണു നമ്മുടെ കുട്ടികളുടെ ഭാവി.

- Dr. Aann Abraham

ക്ഷണിക്കപ്പെടാത്ത അതിഥിയായി നമ്മുടെ ഭവനങ്ങളിലേയ്ക്ക് കടന്നു വന്ന കോവിഡ് - 19 എന്ന മഹാമാരി ശാരീരികവും സാമ്പത്തികവുമായ അസ്ഥിതത്തെ തന്നെ പിടിച്ചുലയ്ക്കുക മാത്രമല്ല ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്നത് മറിച്ച് വയോധികരും കുഞ്ഞുങ്ങളും ഉൾപ്പെടുന്ന ഒരു സമൂഹത്തെ ആകെ തകർക്കുകയാണ്. ജീവിതത്തിന്റ്റെ സായാഹ്നത്തിൽ നാളെ ജീവിച്ചിരുപ്പുണ്ടാവുമോ എന്ന് പകച്ചു നിൽക്കുന്ന വാർധക്യത്തിൽ എത്തിയവർ! പ്രതീക്ഷകൾ മാത്രമുണ്ടായിരുന്ന യുവ തലമുറ പത്രമാധ്യമങ്ങളിൽ കൂടി കണ്ണോടിക്കാൻ ഭയപ്പെടുന്നു.

മെയ് 1 ലെ കണക്കുകൾ അനുസരിച്ചു ലോകമെമ്പാടും 212 രാജ്യങ്ങളിലായി 4 ബില്യൺ ജനങ്ങൾ ഏതെങ്കിലുമൊരു തരത്തിൽ lockdown ൽ കൂടി കടന്നുപോകുന്നവരാണ്. ആശങ്കയുടെ അന്തരീക്ഷം തീർത്തിരിക്കുകയാണ് ഈ മഹാ വ്യാധി. ഈയ വസ്ഥയിൽ, ഇതിൽ നിന്നുരക്ഷപെടുന്നതെങ്ങനെ എന്ന് ചിന്തിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുന്ന മാതാപിതാക്കളുടെ മുന്നിലെ ഒരു അനിഷേധ്യ ചോദ്യചിന്ഹമാണു ഇപ്പോൾ കുട്ടികളുടെ ഭാവി. എന്നാൽ അവരാകട്ടെ, മാതാപിതാക്കളുടെ വ്യക്തിത്വത്തിൽ നിന്ന് അടർത്തി എടുത്തു സ്വന്തം വ്യക്തിത്ത വികസനത്തിന് മാറ്റുകൂട്ടുവാൻ ഉതകുന്ന മനോഭാവങ്ങളെ തിരയുകയുമാണ്. ജോലി, സാമ്പത്തിക അനിശ്ചിതത്വം ഇവയിൽ തല പുകഞ്ഞു അസാരസപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന മാതാപിതാക്കൾ വരും കാലഘട്ടങ്ങളിൽ, ഒരു പക്ഷേ വൈകാരിക അസന്തുലിതാവസ്ഥ കുട്ടികളിൽ ഉടലെടുക്കുന്നതിനു സാക്ഷ്യം വഹിച്ചേക്കാം.

ഈ കാലഘട്ടം അങ്ങനെ ഒരു സമ്മാനം വരും തലമുറയ്ക്കായി കരുതി വെച്ചിട്ടുണ്ട്. ദൈനംദിനം ഉയർന്നു വരുന്ന മരണനിരക്കുകളും ലോക്ക് ഡൗൺ അരിഷ്ടതകളും കേട്ടു മരവിച്ചു പൊയ്ക്കൊണ്ടിരുന്ന ഈ ലോകത്തിനു മുന്നിൽ ആശയക്കുഴപ്പത്തിന്റെ വിത്തുകളാണ് നാം കുട്ടികളിൽ വിതയ്ക്കുന്നത്. അത്, ഒരു പക്ഷെ അവരുടെ സ്വഭാവ വൈകല്യങ്ങൾക്കു ആഴം കൂട്ടിയേക്കാം. ഇനി അങ്ങോട്ടുള്ള മാസങ്ങളിൽ വാക് സിൻ കണ്ടു പിടിക്കാനുള്ള മത്സര ഓട്ടത്തിലാണ് ലോക രാഷ്ട്രങ്ങൾ എല്ലാം തന്നെ. എന്നാൽ അപ്പോഴേയ്ക്കും കുട്ടികളിൽ ഉടലെടുത്തു കൊണ്ടിരിക്കുന്ന വൈകാരിക പ്രതിസന്ധികൾ ഇല്ലാതാവുകയല്ല മറിച്ചു അവർ

> **ദിനചര്യകൾക്ക് മാറ്റം വന്നേക്കാം, വൈകാരികത ലങ്ങൾക്കു വ്യത്യാസം ഉണ്ടായേക്കാം, സാമ്പത്തിക ഘടകങ്ങൾ മാറി മറിഞ്ഞേക്കാം. എന്നാൽ കുടുംബമെന്ന സങ്കല്പ ത്തെ സാക്ഷകരിക്കുവാൻ കൂടുതൽ അർത്ഥസമ്പുഷ്ടമാകുവാൻ ഇങ്ങനെ ഒരു അവസരം പ്രകൃത്യാ ഒരുക്കിയതാണെന്നു വിശ്വസിച്ചു ഈ അവസരത്തെ ഏറ്റം ഉചിതമായി പ്രയോജനപ്പെടുത്തുക.**

സ്വഭാവ രൂപീകരണത്തിന്റെ ഭവിഷ്യ വശങ്ങളെ ആശ്ലേഷിച്ചുകഴിഞ്ഞിരിക്കും.

പ്രൈമറി സ്കൂളിലോ കിന്റർഗാർഡനിലോ പോയിരുന്ന ഒരു കുട്ടിയെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഒന്നോ രണ്ടോ മാസങ്ങൾക്കു മുൻപുള്ള ജീവിതരീതികൾ ഒന്നും തന്നെ ഇപ്പോൾ ഇല്ല. അന്ന് മാതാപിതാക്കളിൽ നിന്നും കേട്ടിരുന്ന ഒരു ചോദ്യവും ഇന്ന് കേൾക്കാനില്ല. അന്ന് ലഭിച്ചിരുന്ന സ്നേഹത്തിന്റെ, കരുതലിന്റെ പരിഗണന കൾ ഒന്നും തന്നെ ഇപ്പോൾ ലഭിക്കുന്നുമില്ല. സ്ക്രീൻ ടൈം ഒഴിവാക്കാൻ വേണ്ടി ഔട്ഡോർ ഇവെന്റ്സ് ഗെയിംസ് മുതലായവ നിർബന്ധം ആക്കിയിരുന്ന മാതാപിതാക്കൾ ഇപ്പോൾ വീടിനുള്ളിൽ തന്നെ. മാത്രവുമല്ല, അവരും കമ്പ്യൂട്ടർനു മുന്നിൽ തന്നെ. തീ പാറുന്ന സംസാരങ്ങളും മീറ്റിംഗ് കാലുമൊക്കെ ഇപ്പോൾ വീടിനുള്ളിൽ തന്നെ. എന്നും രാവിലെ ഡ്രസ്സ് അപ്പ് ചെയ്തു ഓഫീസിൽ പോകാൻ തിടുക്കം കൂട്ടിയിരുന്നവർ ഇപ്പോൾ മുഴുവൻ സമയവും വീടിനുള്ളിൽ ഇടുന്ന വേഷങ്ങളിൽ തന്നെ. ഒരു കുഞ്ഞു മനസിന് ഉൾകൊള്ളാൻ സാധിക്കുമോ ഇല്ലയോ എന്നതിനേക്കാളും അടുക്കും ചിട്ടയും ശീലിച്ചു പോന്നിരുന്ന ഒരു ജീവിത ശൈലിയിൽ നിന്നുള്ള ഈ പ്രത്യക്ഷ വ്യതിയാനം അവരുടെ ജീവിത വീക്ഷണത്തെ ആകെ മാറിയിരിക്കും. സംസ്കാരമേ മാറിപ്പോയിരിക്കുന്നു.

കുടുംബമെന്ന ചുറ്റുവട്ടത്തെ profession എന്ന തുലാസിൽ അളന്നു നോക്കിയിരുന്ന എല്ലാ വ്യക്തികളള്ളും കുടുംബങ്ങൾക്ക് ഉള്ളിൽ തന്നെ ജീവിക്കുന്ന വ്യക്തികളായി മാറി കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ഈ കാലഘട്ടത്തിനോട് സമാനമായ പല കാലങ്ങൾ ഇതിനു മുൻപും മനുഷ്യരാശി നേരിട്ടിട്ടുമുണ്ട്. അവയെ കടന്നു പോയീട്ടുമുണ്ട്. ഉദാഹരണത്തിന് ഫ്രാൻസ്, ബ്രിട്ടൻ, മിഡ്ഡിൽ ഈസ്റ്റ് രാജ്യങ്ങൾ ഇവയിലൊക്കെ കോവിഡ്നു സമാനമായ രോഗവ്യാപനങ്ങൾ ഉണ്ടായീട്ടുണ്ട്. അപ്പോളെല്ലാം, രോഗത്തെ പ്രതി രോധിക്കുന്നതിനോടൊപ്പം തന്നെ അതിൽ നിന്ന് ഉരുത്തിരിഞ്ഞ മാനസികാരോഗ്യ പ്രതിസന്ധികളെ തരണം ചെയ്യാനുള്ള മാനസികാരോഗ്യ പരിശോധന കളും, ചികിത്സാ വിധികളും നടത്തിയിരുന്നു 1990 റുകളിൽ ഫ്രാൻസിൽ നടമാടിയ ഭീകരാക്രമണത്തിനു ശേഷവും അവിടുത്തെ പൗരന്മാരുടെ മാനസികാരോഗ്യം വീണ്ടെടുക്കുന്നതിനായി അവർ psycological unit തുടങ്ങിയിരുന്നു. W.H.O അതിനാവശ്യമായ protocols അന്ന് നൽകിയിരുന്നു.

കോവിഡ് -19 ആദ്യം റിപ്പോർട്ട് ചെയ്യപ്പെട്ട ചൈന യിൽ നിന്നുള്ള പഠന റിപ്പോർട്ടുകൾ സൂചിപ്പിക്കുന്നത് ലോക്ക് ഡൗൺ എത്രത്തോളം അവരെ മാന സിക തകർച്ചയിലേക്ക് നയിച്ചിരുന്നു എന്നാണ്. മുന്നത്തെക്കാൾ അധികമായി കുടുംബ കോടതികളിൽ കേസുകൾ രജിസ്റ്റർ ചെയ്യപ്പെടുന്നു.

Long Term effects of SARS quarantine എന്ന പഠന റിപ്പോർട്ടിൽ പറയുന്നത്, quarantine ൽ കഴിഞ്ഞ നല്ല ശതമാനം ആളുകൾ ഇന്ന് അതിന്റെ ദൂഷ്യഫലങ്ങൾ അനുഭവിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുക ആണു എന്നാണ്. അവരിലുണ്ടായ ഈ ദീർഘകാല അപകടസാധ്യത തന്നെയാണ് കുട്ടികളുടെ മാനസിക വളർച്ചയെയും വ്യക്തിത്വവികസനത്തെയും സാരമായി ബാധിക്കാൻ സാധ്യത ഉള്ളത്. The Lancet Commission on Global Mental Health and Sustainable Development ന്റെ നിർദ്ദേശ പ്രകാരം, ഉയർന്ന വരുമാനമുള്ള രാജ്യങ്ങൾ മിക്കവരും അവരുടെ ബഡ്ജറ്റിന്റെ 10% എങ്കിലും മാനസികാരോഗ്യ പരിപാലനത്തിനായി മാറ്റിവെച്ചതായി കണക്കുകൾ സൂചിപ്പിക്കുന്നുണ്ട്.

മാനസികാരോഗ്യം നിലനിർത്തേണ്ടത് നമ്മുടെ ആവശ്യമാണ്. ദിനചര്യകൾക്ക് മാറ്റം വന്നേക്കാം, വൈകാരികതലങ്ങൾക്കു വ്യത്യാസം ഉണ്ടായേക്കാം, സാമ്പത്തിക ഘടകങ്ങൾ മാറി മറിഞ്ഞേക്കാം. എന്നാൽ കുടുംബമെന്ന സങ്കല്പത്തെ സാക്ഷകരിക്കുവാൻ കൂടുതൽ അർത്ഥസമ്പുഷ്ടമാകുവാൻ ഇങ്ങനെ ഒരു അവ സരം പ്രകൃത്യാ ഒരുക്കിയതാണെന്നു വിശ്വസിച്ചു ഈ അവസരത്തെ ഏറ്റം ഉചിതമായി പ്രയോജനപ്പെടുത്തുക. മനസികാരോഗ്യത്തിനും ഉല്ലാസത്തിനും സ്വന്തം ജീവിതത്തിലും കുടുംബത്തിലും അവസരങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കുക.

ദിവസവും കുട്ടികളെ അടുത്ത് വിളിച്ചിരുത്തി അവരുടെ സ്നേഹത്തോടെ സംസാരിക്കാൻ അവസരം സൃഷ്ടിക്കുക.അവരുടെ ആകാംഷകൾക്കു ഒരു ഇടവേള നൽകുക. ചുറ്റുപാടും നടക്കുന്ന കാര്യങ്ങൾ എങ്ങനെ യാണ് മാതാപിതാക്കൾ നേരിടുന്നത് എന്ന് അവരോടും പറയുക. ഭാവിയിൽ അവർ മറന്നു പോവാത്ത ഒരു ഏടായി എന്നും സൂക്ഷിച്ചു വെക്കാവുന്ന ഒരു പൊൻ തൂവൽ പോലെ ആക്കുക ഈ കൊറോണ കാലഘട്ടം.

കുട്ടികളോടൊത്ത് കൂടുതൽ സമയം ചിലവഴിച്ചും, സമചിത്തതയോടെ, സന്തോഷത്തോടെ പ്രതിസന്ധികളെ തരണം ചെയ്യുന്ന മാതാപിതാക്കളെ കണ്ട് വരും തലമുറ അവരുടെ ജീവിത വീശിക്ഷണത്തെ ബലപ്പെടുത്തട്ടെ. ഇപ്പോൾ നമ്മൾ എടുക്കുന്ന തീരുമാനങ്ങളാണ് കോവിഡ്-19 കഴിഞ്ഞു വരുന്ന കാലഘട്ടത്തിൽ നമ്മുടെ മാർഗ്ഗദീപം! കുട്ടികളുടെ ചൂണ്ടുപലക.

വിവരങ്ങളുടെ കടപ്പാട്: സയന്റിഫിക് ജേർണലിസ്, സ്പിൻജർ

കോവിഡ് -19 Quarantine സമയത്തും അല്ലാതെയും ശ്രദ്ധിക്കേണ്ട കാര്യങ്ങൾ

കേരളാ ഡിസാസ്റ്റർ ഹെൽപ് ഡെസ്ക് തയാറാക്കിയ അറിയിപ്പ്

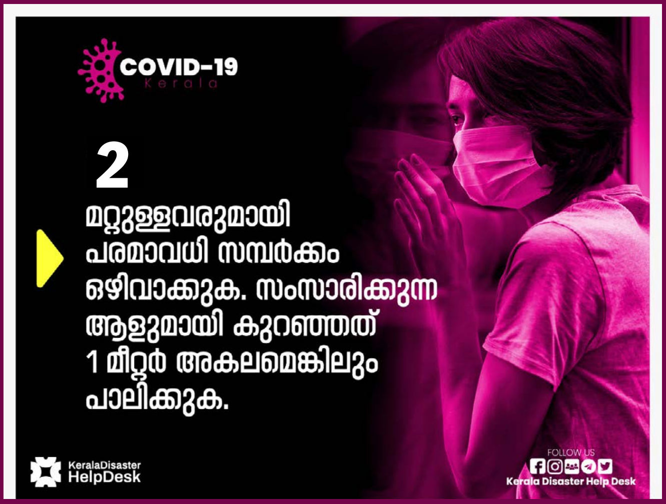

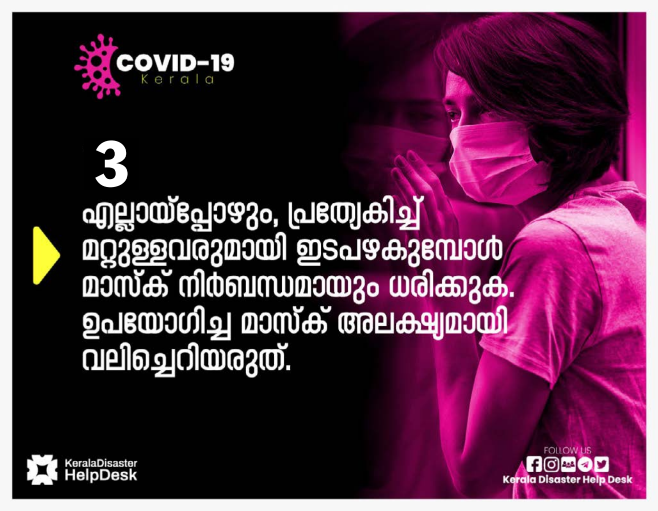

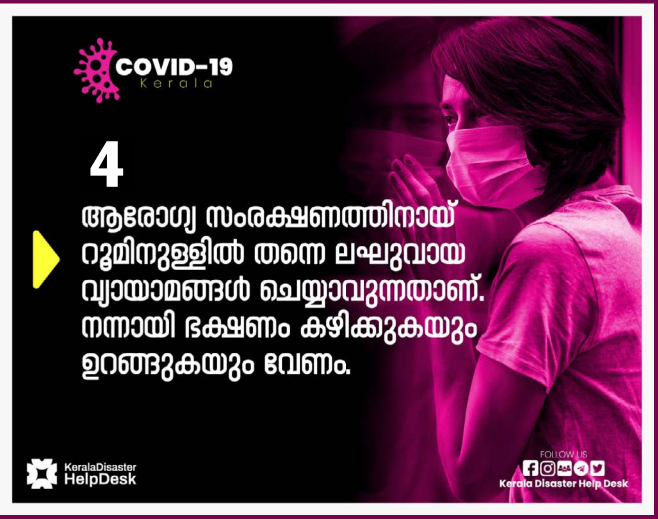

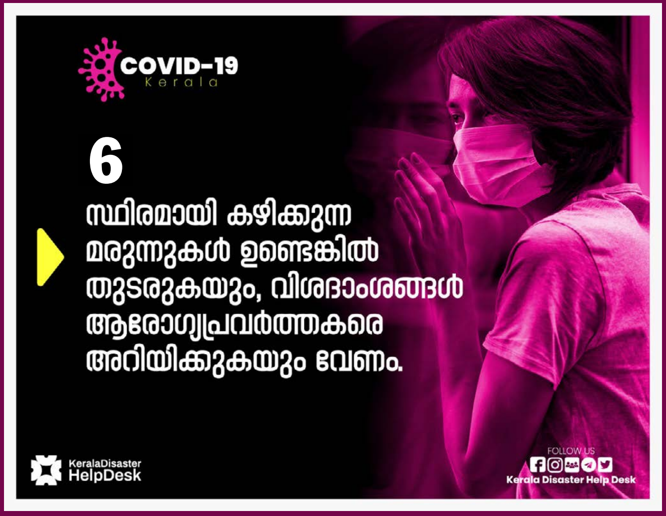

കാൽഗരിയിലെ മേരിയും പെട്ടിയിലെ സാരിയും

- JJ Adoor

ഈ പ്രാവശ്യം അപ്പന്റെ അടിയന്തിരത്തിനു നാട്ടിൽ പോയപ്പോൾ, ഒട്ടും സമയമിയില്ലാതെയിരുന്നിട്ടു പോലും, തിരുവല്ലയിലെ ജോയിച്ചന്റെ കടയിൽനിന്നും (ജോയ് ആലുക്കാസ്-ജോളി സിൽക്ക്) എണ്ണം പറഞ്ഞു മൂന്നു ഡസൻ (36) സാരിയും അതിനു മാച്ചിങ് ഐറ്റങ്ങളും എക്സ്ട്രാ ലഗേജിനു മുടിഞ്ഞ പൈസയും കൊടുത്തു കൊണ്ടുവന്നതാണ്.

ആണ്ടിൽ 52 ആഴ്ചകളുള്ളതിൽ പകുതിയോളവും കാൽഗരിയിലെ മഞ്ഞും തണുപ്പും മൂലം സാരി ഉടുക്കാൻ പറ്റത്തില്ല. ബാക്കിയുള്ള 26 ഞായറാഴ്ചകളിലെ പള്ളികുർബാനയ്ക്ക് കൊയർ ഗ്രൂപ്പിൽ നിൽക്കുമ്പോൾ ഉടുക്കാനും, ബാക്കി സ്പെഷ്യൽ ഡേയ്സ്, അസോസിയേഷൻ ഓണം, ക്രിസ്മസ്, മറ്റു വ്യക്തികൾ കൊണ്ടുവരുന്ന സിനിമാ കലാകാരന്മാരുടെ പരിപാടി എല്ലാത്തിനും വേണ്ടി കണക്കുകൂട്ടി വാങ്ങികൊണ്ടുവന്നതാണ്.

കാൽഗറിയ്ക്കു വരുന്നതിനുമുമ്പ് സിംഗപ്പൂരിൽ ആയിരുന്നപ്പോൾ - ഓരോ സാരിയുടുത്തു പള്ളിയിലും മറ്റു പരിപാടികളിലും പങ്കെടുക്കുമ്പോൾ കൂട്ടുകാരും-നാട്ടുകാരും ഒക്കെപറയുമായിരുന്നു ഈ സാരി മേരിക്ക് എന്തുചേർച്ചയാ എന്ന്. അടുത്ത ചോദ്യങ്ങൾ ഈ ഡിസൈൻ, ഈ പാറ്റേൺ എവിടെനിന്നു ഷോപ് ചെയ്തതാ?, മേരി ഷോപ്പിംഗിനു വേണ്ടി ദുബായിൽ ഇറങ്ങിയായിരുന്നോ എന്നതാവും. ചുറ്റും കൂടിയവർക്കു മുൻപിൽ ഞെളിഞ്ഞു നിന്ന് ഉത്തരം പറഞ്ഞു അവരുടെ ഇടയിൽ വിളങ്ങിയിരുന്ന ഒരു നല്ല കാലം. അതൊന്നു കാൽഗരിയിൽ ആവർത്തിക്കാൻ വേണ്ടി കഷ്ടപ്പെട്ട് എല്ലാം മാച്ചിങ്-മാച്ചിങ് കൊണ്ടുവന്നപ്പോൾ, ദേ കൊറോണ വന്ന് ലോകത്തെത്തന്നെ മാറ്റി മറിച്ചിരിക്കുന്നു.

പള്ളിയിലെ കുർബാന നിന്നു, മലയാളി അസോസിയേഷൻ എല്ലാ പരിപാടികളും റദ്ദു ചെയ്തു, മറ്റു കലാപരിപാടികളും ഇല്ലാതായി. നാട്ടീന് പാടുപെട്ടുകൊണ്ടുവന്ന എല്ലാ തുണികളും പുതുമണം മാറാതെ പെട്ടിയിലിരിക്കുകയാണ്. കൊറോണ മാറി ഇനിയെന്ന് അതൊക്കെ എടുത്തണിഞ്ഞു പത്തുപേരെ കാണിക്കാനാണ്?

അങ്ങനെ മനസ്സ് നൊന്തിരിക്കുമ്പോഴാണ് മേരിക്ക് ആ ബുദ്ധി തോന്നിയത്. പാറേമാതാവിനോട് ഒരു നേർച്ച പ്രാർത്ഥന. “എന്റെ പാറേമാതാവേ, ഈ കൊറോണ എല്ലാം മാറി രണ്ടു-മൂന്നു മാസത്തിനുള്ളിൽ എന്റെ പുത്തൻ സാരികൾ എല്ലാം ഉടുത്തു മറ്റുള്ളവരെ കാണിക്കാൻ ഉള്ള പരിപാടികൾ ഒപ്പിച്ചുതന്നാൽ രണ്ടു കൂടു മെഴുകുതിരി കത്തിച്ചേക്കാമെ” എന്ന്.

മേരിയുടെ പ്രാർത്ഥന കേട്ട പാറേമാതാവ് ആളൊഴിഞ്ഞ പള്ളിമുറ്റം നോക്കി ഇതികർത്തവ്യതാ മൂഢയായി തലക്കു കൈ കൊടുത്തിരുന്നുപോയി! ●

Glimpse of IAPC

കോറോണകാലത്തു കാനഡയിലിരിന്നു കേരളത്തെ സ്വപ്നം കാണുമ്പോൾ...

"കാനഡയിലെ ബാങ്കുകാർ ലൈൻ ഓഫ് ക്രെഡിറ്റ് (അതിങ്ങനെ അക്കൗണ്ടിൽ കിടന്നോളും. ഉപയോഗിച്ചാൽ മാത്രം പലിശ കൊടുത്താൽ മതി) എന്ന ഓമന പേരിൽ തരുന്ന ലോൺ എടുത്തിട്ടാണ് രണ്ടു വർഷം കൂടുമ്പോൾ നാട്ടിൽ പോണത്."

- Dr. PV Baiju

നാ

നാട്ടിലെങ്ങാനും കഴിഞ്ഞാൽ പോരായിരുന്നോ... ഇവിടെ ഉള്ളതൊക്കെ കൂട്ടി ജീവിച്ചാൽ മനസമാധാനം ഉണ്ടാവൂലോ... ഈ വൈറസ് പോയ പാടെ ഇങ്ങോട്ടു തിരിച്ചു പോരെ...'

കോറോണക്കാലത്തു നാട്ടിലേക്ക് വിളിക്കുമ്പോൾ കേൾക്കുന്ന ആവലാതികളിലൊന്നാണിത്.

'എന്നാ പിന്നെ തിരിച്ചു പോയേക്കാം. നാടിൻറെ പച്ചപ്പും ഹരിതാഭയും കണ്ടു ശിഷ്ടകാലം ജീവിക്കാം. ഏതു വൈറസ് വന്നാലും നേരിടാൻ പറ്റുന്ന ആരോഗ്യ സംവിധാനം നമുക്കുണ്ട്.'

'എന്തോന്നിനാ? അവിടെ പോയിട്ട് എന്തോന്ന് തിന്നാനാ.. നിങ്ങള് നിങ്ങടെ പേരിലുള്ള ഒരേക്കറില് പണിയെടുത്തിട്ടു മൂന്നു മക്കളേം പോറ്റുവോ?'

നാട്ടിൽ പോകുന്ന കാര്യങ്ങൾ പറഞ്ഞാൽ അവളുടെ കൈയീന്ന് ഇനിയും കേൾക്കേണ്ടിവരും.

കാര്യം ശരിയാ..നാട്ടിൽ പോയാൽ എങ്ങനെ കഴിയും? കാനഡയിലെ ബാങ്കുകാർ ലൈൻ ഓഫ് ക്രെഡിറ്റ് (അതിങ്ങനെ അക്കൗണ്ടിൽ കിടന്നോളും. ഉപയോഗിച്ചാൽ മാത്രം പലിശ കൊടുത്താ മതി) എന്ന ഓമന പേരിൽ തരുന്ന ലോൺ എടുത്തിട്ടാണ് രണ്ടു വർഷം കൂടുമ്പോൾ നാട്ടിൽ പോണത്. പിന്നെ രണ്ടു വർഷം സകലമാന ഓവർടൈം പണിയെടുത്തിട്ടാണ് അത് വീട്ടണത്. ഓരോ വർഷവും നാട്ടിൽ പോകുമ്പോൾ അറിയാം, നാട്ടിലെ ചെലവ് വാണം വിട്ടപോലെ മോളിലേക്കു പോണത്.

ശരിയാ മക്കളെ നാട്ടിൽ കൊണ്ട് പോയി പഠിപ്പിക്കാം, സ്വന്തക്കാരെയും ബന്ധുക്കളും ആരെന്നു മനസിലാക്കാം. മലയാളം പഠിക്കേം ചെയ്യും, ഗിത്താർ പഠിക്കുന്ന മോനോട് ഒരു മലയാളം പാട്ട് അതിൽ വായിക്കാൻ പറഞ്ഞപ്പോൾ, അവന്റെ മറുപടി കേട്ടതിൽ പിന്നെ, അവനോടു മലയാളം പാട്ട് എന്നൊരു വാക്ക് അറിയാതെപോലും ഉരിയാടാതിരിക്കാൻ ശ്രമിക്കയാണ്.

നാട്ടിൽ മക്കളുടെ വിദ്യഭാസമാണ് പ്രശ്നം. ഇളയ ആൾക്കു കിന്റർഗാർട്ടണിൽ കിട്ടണേൽ എത്രയിടത്തു ഇന്റർവ്യൂന് പോണം, പിന്നെ ഫീസും ഡോണേഷനും. മൂത്തവർക്ക് ഏതെങ്കിലും പ്രൈമറി സ്കൂളിൽ അഡ്മിഷൻ തരപെടുത്താം. മുടിഞ്ഞ ഫീസ് താങ്ങാനാവില്ലെങ്കിലും. ഇവിടെയാകുമ്പോ പന്ത്രണ്ടാം ക്ലാസ് വരെ പത്തു പൈസ ചെലവില്ല.

'നാടൊക്കെ മാറി. സർക്കാർ സ്കൂളൊക്കെ ഇപ്പൊ നല്ല നിലവാരത്തിലാ. പ്രൈവറ്റ് സ്കൂളിനേക്കാളും ഇപ്പൊ ഡിമാൻഡ് സർക്കാർ സ്കൂളിനാ.' കഴിഞ്ഞ തവണ വിളിച്ചപ്പോൾ അളിയൻ പറഞ്ഞതാ. പക്ഷെ നാല് വർഷം കാനഡയിലെ സ്കൂളിൽ കളിച്ചു വളർന്ന മൂത്തവനും, രണ്ടു വർഷം പഠിച്ച രണ്ടാമത്തെവളും അവിടത്തെ സ്കൂളിൽ പൊരുത്തപെടുമോ? എക്സലന്റ്, വണ്ടർഫുൾ തുടങ്ങിയ വാക്കുകൾ മാത്രം കേട്ട് വളർന്ന ഇവനൊക്കെ നാട്ടിലെ ടീച്ചറുമാരുടെ ഓരോ വാക്കുകൾ കേട്ടാൽ അന്നേ പഠനം നിറുത്തും. പള്ളിക്കാരുടെ വക ഒരാഴ്ച സമ്മർ സ്കൂളിന്, നാട്ടിലെ ഹെഡ്മിസ്ട്രസ് ആയിരുന്ന ടീച്ചറുടെ ഇപ്പോഴും മാറാത്ത നാട്ടിലെ ശൈലിയിലുള്ള ചീത്ത കേട്ടിട്ടു ഒന്നാംദിവസം തന്നെ സമ്മർ സ്കൂൾ നിറുത്തിയതാ മൂത്തവൻ.

കാനഡയിൽ എത്തിയതിനുശേഷം ഏറ്റവും വിഷമം തോന്നിയ കാര്യങ്ങളാണ്, ഞാനൊക്കെ കുട്ടിക്കാലത്തു ആസ്വദിച്ച അനുഭവങ്ങളൊക്കെ ഇവർക്ക് നഷ്ടമാകുന്നല്ലോ എന്നത്. പുഴയിൽ കുളിച്ചുനടന്നതും, നാട്ടിലെ മാവിൽ ഏറിഞ്ഞുനടന്നതും, പാടത്തും പറമ്പിലും പന്ത് കളിച്ചു നടന്നതും ഇവർക്കൊക്കെ നഷ്ടമായല്ലോ. നാട്ടിലേക്ക് പോയാൽ മക്കൾക്ക് ഇതൊക്കെ നൽകാം എന്നതാണ് പ്രതീക്ഷയയെങ്കിലും, അവിടെയെത്തിയാലും ഇതൊന്നും നടക്കാൻ ഇടയില്ല.

'നമ്മൾ ഇങ്ങോട്ടു പോന്നപ്പോഴുള്ള അവസ്ഥ യല്ല ഇപ്പോഴുള്ളത്. നമ്മൾ ഉണ്ടായിരുന്നപ്പോഴുള്ള നാട്ടിലാണ് നമ്മുടെ മനസ്, പക്ഷെ നാട് ആകെ മാറിപ്പോയി. നാട്ടിലെ കവലയിലൊക്കെ ചെറുപ്പക്കാർ കൂടിയിരിക്കുന്നതൊക്കെ വളരെ കുറവാണ്; ഉള്ളവരൊക്കെയോ തലയും കുമ്പിട്ടു മൊബൈലിൽ നോക്കിയിരിപ്പുണ്ടാവും.' നാട്ടിലെ സ്കൂളിൽ കൂടെ പഠിച്ചവൻ, കഴിഞ്ഞ ദിവസം ഇംഗ്ലണ്ടിൽ നിന്ന് വിളിച്ചപ്പോൾ പറഞ്ഞതാണ്. അവനൊക്കെ കുറച്ചു കൂടി ഭാഗ്യമുള്ളവരാണ്. പത്തു മണിക്കൂർകൊണ്ട് നാട്ടിലെത്താം. ഇത് മുപ്പതു മണിക്കൂർ വിമാനത്തിൽ ഇരുന്നാലാണ്, കാനഡയിലെ ഈ മുക്കിലെത്തുന്നത്. വന്നു ഒരാഴ്ച ജെറ്റ് ലാഗ് കാരണം ഉറക്കവും ശരിയാകില്ല, പണിക്കു പോകാനും പറ്റത്തില്ല.

ഗൾഫിൽ നിന്നും മലയാളികളെ ഒഴിപ്പിക്കുന്ന കേട്ടിട്ടു, ഇവിടെയും ചില മോഹങ്ങൾ തളിരിട്ടൊ എന്ന് സംശയം. ഹേയ്, അങ്ങനെ ഒന്നുമില്ല; ഉണ്ടാവുകയുമില്ല. കാരണം ഗൾഫിൽ ഉള്ളവർക്ക് അറിയാം അവർ എന്നായാലും നാട് പിടിക്കേണ്ടവരാണ്. കാനഡ, അമേരിക്ക, യൂറോപ്പ്, ഓസ്ട്രേലിയ, ന്യൂസീലാൻഡ് തുടങ്ങിയ രാജ്യങ്ങളിലേക്കുള്ള കുടിയേറ്റം ഒരു കെണിയിൽ പെടുന്നത് പോലെയായാണ്. ഇനി തിരിച്ചു പോക്കുണ്ടാകില്ല. വർഷങ്ങൾ കഴിയുമ്പോഴും മനസ് നാട്ടിൽ ആണെങ്കിലും, ജീവിതം ഇവിടെത്തന്നെ അങ്ങ് പോയികൊണ്ടിരിക്കും. ●

New, Walk-In & Emergency Patients Welcome!

the art of smile

- Comprehensive Dental Examinations ▸ Complete Pediatric Dental Care
- Comprehensive Periodontal Care ▸ Teeth Cleaning & Whitening
- Aesthetic Restorations, Veneers, Inlays & Onlays
- Surgical extractions (Includes Wisdom tooth)
- Pre-prosthetic Surgeries & Root Canal Treatments
- Invisalign and Orthodontics ▸ Crowns, Bridges (Includes Implant supported ones)
- Dentures (Cast partials, Immediate, Definite)
- Implant Supported Dentures ▸ Nitrous Oxide Sedation
- Mouth Guards and Bruxism Appliances(TMJ)
- Emergency Treatments ▸ Laser Dental Care ▸ Dental Implants
- Cosmetic and therapeutic treatments- Facial Rejuvenation

Your Dentist
Dr. Mary Karolin, DDS
(University of Alberta)

TRINITY
FAMILY DENTAL LEDUC

Phone: 780-980-9222
Units 110 & 111, 4809 - 43 A Avenue,
Leduc, Alberta T9E 8J6
https://leducdental.com I trinity@leducdental.com

anabbaz

CORROSION SERVICE LTD.

SERVICE SPECIALIST IN THE FIELD OF :

Integrity Engineering
Durability Engineering
Project ManageMent
Designing
Commissioning

Cathodic Protection
Critical Coating Inspection
AC Mitigation
CP Surveys
CP Maintenance

www.anabbaz.com
230 Martha's Manor NE Calgary
T3J 4Y6 AB Canada

o: +1 587 306 2275
F: +1 587 352 4444
joseph.john@anabbaz.com

POEM

Reflection

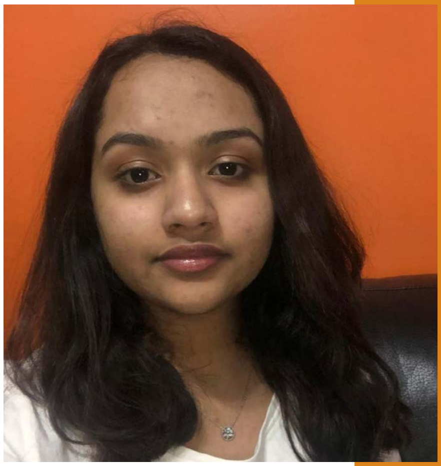

Fiza Rafeek

I went for a ten-minute adventure today

Felt the pedals push back under the soles of my feet
Felt the rays of sunlight bounce joyfully across my face
Felt the grip of my handles coarse against my palms

Heard the birds sing beautiful melodies
Rhymes pumping against my ears

Saw the grass fly
Cradled between the wisps of the wind

That's when I passed by an eerie window
The house was lively within its walls
Beyond its inner walls though
Grass greedily grew
Dirty dust developed depression
Wild webs wickedly warned

Time stopped still
We're mentally ill
Everything turned into a peculiar frame

A wind that had once cradled the grass gently
Now viciously ripped it from its roots

Beautiful melodies turned into waning cries
Hinting at the tragedy that had befallen our world

My palms began to sweat
The lost grip of my handles of candied reality
The bitterness of the virus crept into the folds of my tongue

The sunlight beamed down onto my face
Skin exposed in between the cracks of my mask
Lips yearned to taste the warmth of the sun

The pedals under the soles of my feet
Became more
Urgent
Desperate

Scared

Gripped the handles of reality tightly
Pushed pedals frantically
Cowardly craving for certainty
Stumbled upon my refuge

Shut my windows
Wishing for a hero

IAPC ALBERTA CHAPTER ELECTED NEW OFFICE BEARERS: PRESIDENT: JOSEPH JOHN

Edmonton, Alberta: Indo American Press Club (IAPC), an association of media professionals of the Indian descent in North America, has elected a new team of Office Bearers for its Alberta Chapter. The new executives have been elected in the meeting held in the presence and leadership of IAPC Founding Chairman and Director, Ginsmon P. Zakharia, Director Board Secretary Dr. Matthew Joys, Director Board members Mathewkutty Easow, Dr. P V Baiju, Thampanoor Mohan(Vancouver) and Ashly Joseph (Niagara).

The new office bearers elected are: Joseph John (President), Binoj Menon Kuruvayill, (Vice President) RevirajRaveendran (Vice-President), Vivik Irumbuzhi (Secretary) Rijesh Peter (Joint Secretary) , Dr. Ann Abraham (Treasurer), Shahitha Rafeek (Advisory Board Chairperson), Jiji Padamadan (Advisory Board Member), Rajeev Chitrabhanu (Advisory Board Member), Thomas Pullukkatt (Advisory Board Member), and Noble Augustine (Advisory Board Member).

Joseph John, who has been elected as the Chapter President is a media person in the Global Reporter Channel. He started his public life as an ecological activist through Kerala Shasthra Sahithya Parishath (KSSP). He also worked as the District President of the Malankara Catholic Youth Movement and the District Convener of the Technical Students Congress and other regional organizations. He is one of the past presidents of the Malayalee Cultural Association of Calgary. He is also one of the founding members of NAMMAL(North American Media Center for Malayalam Arts and Literatue), and one of the chief organizers of Kavyasandhya ,a forum for literature lovers in Calgary. He is also a member of the Canadian Media Guild.

Binoj Menon Kuruvayill, elected as Vice President, is working in the Global Reporter channel as its Edmonton Reporter.

Reviraj Raveendran, the other Vice President is also a Calgary based video journalist based in Calgary and he works in Global Reporter Channel and NAMMAL Media.

Vivik Irumbuzhi, elected as Secretary, was one of the directors of the Dhwani News, is an actor, anchor, and a videographer who is also running a YouTube Channel by name 'Canadian Malabari'. He is also and director and partner of CANMA Entertainments.

Rijesh Peter, elected as the Joint Secretary, is a print and graphic professional, who has worked in the "Indian Currents" weekly in New Delhi and in the prestigious Creative Hot Spot K Factor as its assistant art director. He also works as one of the lead editorial hands behind the Souvenirs published by St. Mother Teresa Church Calgary, and Malayalee Cultural Association of Calgary. Additionally, he also does the art direction and marketing of these publications.

Dr. Ann Abraham, elected as Treasurer, who was a Project Coordinator for one of the Canadian Magazines, and an academic Journal Reviewer- (Educational Research) Springer. She is also one of the lead hands behind the Souvenirs published by St. Mother Teresa Church Calgary, and also, associating with NAMMAL media projects.

Shahitha Rafeek, who was elected as the Chairperson of the advisory board, is a freelance writer. She is a blog writer and works as a program coordinator at a non- profit organization.

A member of the Advisory Committee, **Jiji Padamadan** is a reporter for the Global Reporter Channel's Edmonton Bureau. He is also working as a mentor heal therapist at the Alberta Health Services. Over 10 years, he has been leading and cooperating with various programs for the identity and development of Malayalees.

Rajeev Chithrabhanu is based in Calgary, and an engineer by profession who writes in various periodicals published from North America. He used to be the coordinator of Malayalee Cultural Association of Calgary. He is one of the chief organizers of Kavyasandhya, a forum for literature lovers in Calgary.

Thomas Pullukkatt has been working in Edmonton Journal and Edmonton Sun for the last twenty-five years.

Noble Augustine is a teacher of English, Financial Secretary of Knights of Columbus, and the PRO of St. Mother Teresa Church, Calgary. He was the chief editor of the souvenir 2018 published by the SyroMalabar Community in Calgary.

Dr. Joseph Chalil IAPC Chairman, Board of Directors, and Dr.S.S Lal IAPC National President congratulated the new Team of Office Bearers being sworn in for the Alberta Chapter.

Published in USA Malayalee.com on April 19, 2020
by Dr. Mathew Joys

പ്രവാസിവിദ്യാർത്ഥികൾക്ക് മലയാള പഠനം എളുപ്പമാക്കുവാൻ ഇതാ ഒരു

സുവർണ്ണാവസരം!

പ്രവാസി ശ്രേഷ്ഠമലയാളം

സമഗ്ര ഭാഷാപഠന സഹായി വാല്യം 1 & 2

Compiled & Edited by

പ്രൊഫ. ജോയി പല്ലാട്ടുമഠം

പ്രൊഫ. (ഡോ) സി. ദീപാ തൂമ്പിൽ

The complete Malayalam study material series dedicated to all generations of Pravasi Malayalees

ഉമ്മൻ ചാണ്ടി

മുൻ മുഖ്യമന്ത്രി, കേരള സംസ്ഥാനം

...മാതൃഭാഷയുടെ മാധുര്യവും അലിവും അനുഭവിക്കാൻ സാധിക്കാതെ പോകുന്നവർക്ക്, പ്രത്യേകിച്ച് വിദേശ രാജ്യങ്ങളിൽ ജനിച്ച് അവിടെ ജീവിക്കുന്നവർക്ക് ഇത് വളരെയധികം പ്രയോജനപ്പെടും എന്നുറപ്പാണ്...

ഡോ.സി.ജെ. റോയ്

മുൻ മലയാള വിഭാഗാധ്യക്ഷൻ, മധുരകാമരാജ് സർവ്വകലാശാല

...ഭാഷാപഠനം അനുക്രമവും അയത്നലളിതവുമാക്കുന്നതിനുള്ള ശ്രദ്ധേയമായ ശ്രമം കൃതിയിൽ കാണാം...

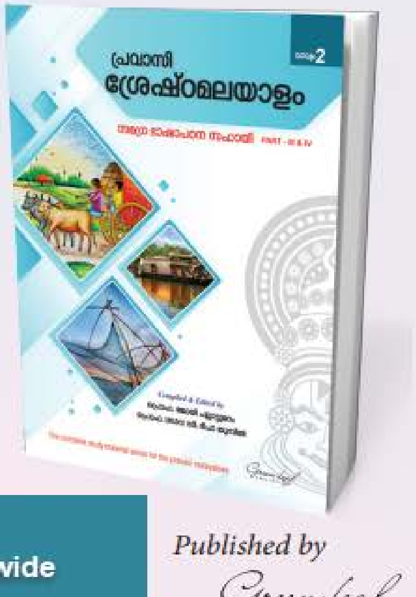

ഡോ. ജേക്കബ് മണ്ണുംമൂട്

(പ്രിൻസിപ്പൽ, എം.ജി.എം. ഹയർസെക്കണ്ടറി സ്കൂൾ, പുതുപ്പാടി, കോഴിക്കോട്)

...പ്രവാസജീവിതം നയിക്കുന്ന മലയാളികളുടെ അനന്തര തലമുറയ്ക്ക് നിധിപോലെ സൂക്ഷിക്കാൻ കഴിയുന്നതാണ് ഈ ഗ്രന്ഥം...

Prof V. K. Thomas

Former Principal, St. Puis X College, Rajapuram &
Retired Prof. of English, St.Stephen's College, Uzhavoor)

...Even adults who have no knowledge of Malayalam and would like to learn a new language could benefit from these books...

For copies and other inquiries

Teachers, Parents, Religious Institutions & Malayali Associations Worldwide

Please contact

Prof. Joy Pallattumadom (USA) +1 972-510-4612 joyp001@yahoo.com
Dr. Punnan Kurian Venkadath (India) +91 944-707-7050 pkvenkadath@gmail.com

Published by

Green Leaf Publications

Layout & Printing

PENTA OFFSET, KTM